

Floraen i Láhko nasjonalpark, Nordland
Trond Skoglund

Innhold

Innledning	2
Om nasjonalparken.....	2
Kraftutbygging i området.....	3
Klima	4
Geologi.....	5
Karstlandskap.....	5
Vegetasjonstyper i fjellet	5
Vegetasjonssoner	7
Plantegeografi.....	8
Botaniske undersøkelser	10
Systematisk oversikt over floraen	14
Nye artsfunn i perioden 2000-2015	47
Rødlistearter	47
Utelatte plantelister og plantefunn.....	48
Takk.....	49
Litteratur.....	49
Artsregister – norske navn.....	51

Forsidebilder: Kart over botaniske registreringer i Láhko nasjonalpark, fra venstre rosekarse, polarvier, snøsøte, grønlandsstarr.

Tekst: Trond Skoglund.

Foto: Copyright © Trond Skoglund.

Hftet er bearbeidet i juni 2018, basert på en artikkel publisert i Polarflokken 38 (2) i 2016.

Floraen i Láhko nasjonalpark, Nordland

Trond Skoglund

Sørsjøveien 67, 8157 Meløy, e-post: trskoglu@online.no

ABSTRACT

Skoglund, T. 2016: Flora of Láhko national park, Nordland. Polarflokken 38 (2): 59-111.

Based on herbarium specimens and other previous records and publications, supplemented by extensive field work during recent years, a flora of the Láhko national park in central Nordland is presented. The park includes the largest alpine limestone area in Norway, and houses a rich mountain flora. 290 taxa of vascular plants have been recorded so far, including a number of rare species, e.g. Carex scirpoidea.

Innledning

I 1999 skrev jeg en artikkel i Polarflokken om karplantefloraen på Glomfjellet (Skoglund 1999a), et fjellområde øst for Glomfjord på omlag 250 kvadratkilometer med en noe uklar avgrensning fra Svartisen i sør, Láhko i nord, Reben i vest og Glomvassfjellene i øst. Siden den gang er deler av dette fjellområdet vernet som Láhko nasjonalpark med et areal på 188 kvadratkilometer, fordelt på kommunene Gildeskål, Meløy og Beiarn.

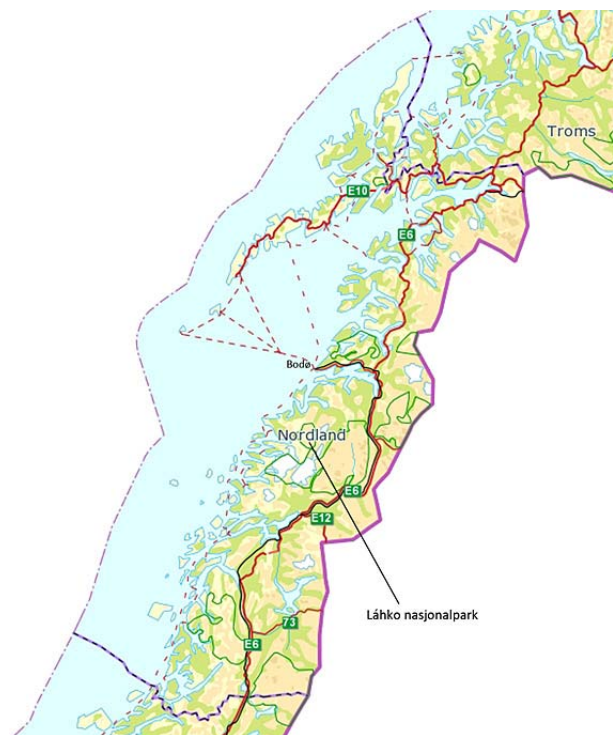
I årene etter 1999 er det gjort et betydelig registreringsarbeid i fjellområdet. Det er for det meste gjort av amatørbotanikere og gjenspeiler den store botaniske registreringsaktiviteten de siste femten årene gjennom Prosjekt Saltens Flora. Om lag 20 nye plantearter er påvist i fjellområdet (se eget avsnitt bak i artikkelen), og kunnskapen om utbredelsen av karplantene er større i dag enn i 1999. Omfanget på registreringsmateriale de siste femten årene er såpass omfattende at det nærmest krever en ny og oppdatert florafortegnelse for fjellområdet, men nå bare for den delen av fjellområdet som er innenfor grensene til Láhko nasjonalpark.

Om nasjonalparken

Láhko nasjonalpark ble opprettet av Kongen i statsråd 14. desember 2012. Nasjonalparken ligger i grenseområdet mellom Salten og Helgeland (fig. 1), noen kilometer øst for Glomfjord, som er nærmeste tettsted (fig. 2). Fjellområdet har lokalt vært omtalt som Glomfjellet av befolkningen i Meløy og Sundsfjordfjellet av befolkningen i Gildeskål, men ingen av disse navna er offisielle stedsnavn. De to letteste atkomstveiene til fjellområdet går da også på anleggsveier bygd i forbindelse med kraftutbygging, fra Glomfjorden i Meløy og Sundsfjorden i Gildeskål.

Sentrale deler av nasjonalparken, området rundt Svalvatnet - Seglvatnet - Fiskvatnet utgjør et platå om lag 5-600 m o.h., omkranset av store fjellmassiver og breer. Øst for dette platået går en sammenhengende fjellrekke fra sør til nord med flere topper mellom 1100 og 1300 meters høyde. I nord ligger et fjellmassive med Urdfjellet 1040 m o.h., Sandtinden 1010 m o.h. og Sokumtinden 1199 m o.h. I vest går Ruffen opp til 1182 m o.h. Det laveste punktet i nasjonalparken er lengst i nord ved Sokumvatnet om lag 330 m o.h. Det høyeste

punktet er helt i sørøst på Nordre Glomvassfjellet 1305 m o.h., der grensen til Láhko nasjonalpark møter grensen til Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Figur 1. Kart over Nordland fylke med plassering av Láhko nasjonalpark.

Navnet har nasjonalparken fått fra et pitesamisk navn på et område og et vann sentralt i nasjonalparken. I en artikkel av Øystein A. Vangsnes på nettstedet forskning.no blir det pitesamiske ordet «láhko» gitt betydningen «høytliggende, vidstrakt vidde». Den nordsamiske versjonen av det samme ordet, nemlig «láhku», blir i den nordsamisk-norske ordboka på nettstedet 533.davvi.no oversatt til «senkning». Tradisjonelt kan stedsnavnet Láhko, eller Lago på norsk, ha vært brukt på hele den vannrike fjellvidda, ikke bare området ved Lagovatnet (Å.B. Breivik pers. medd.).

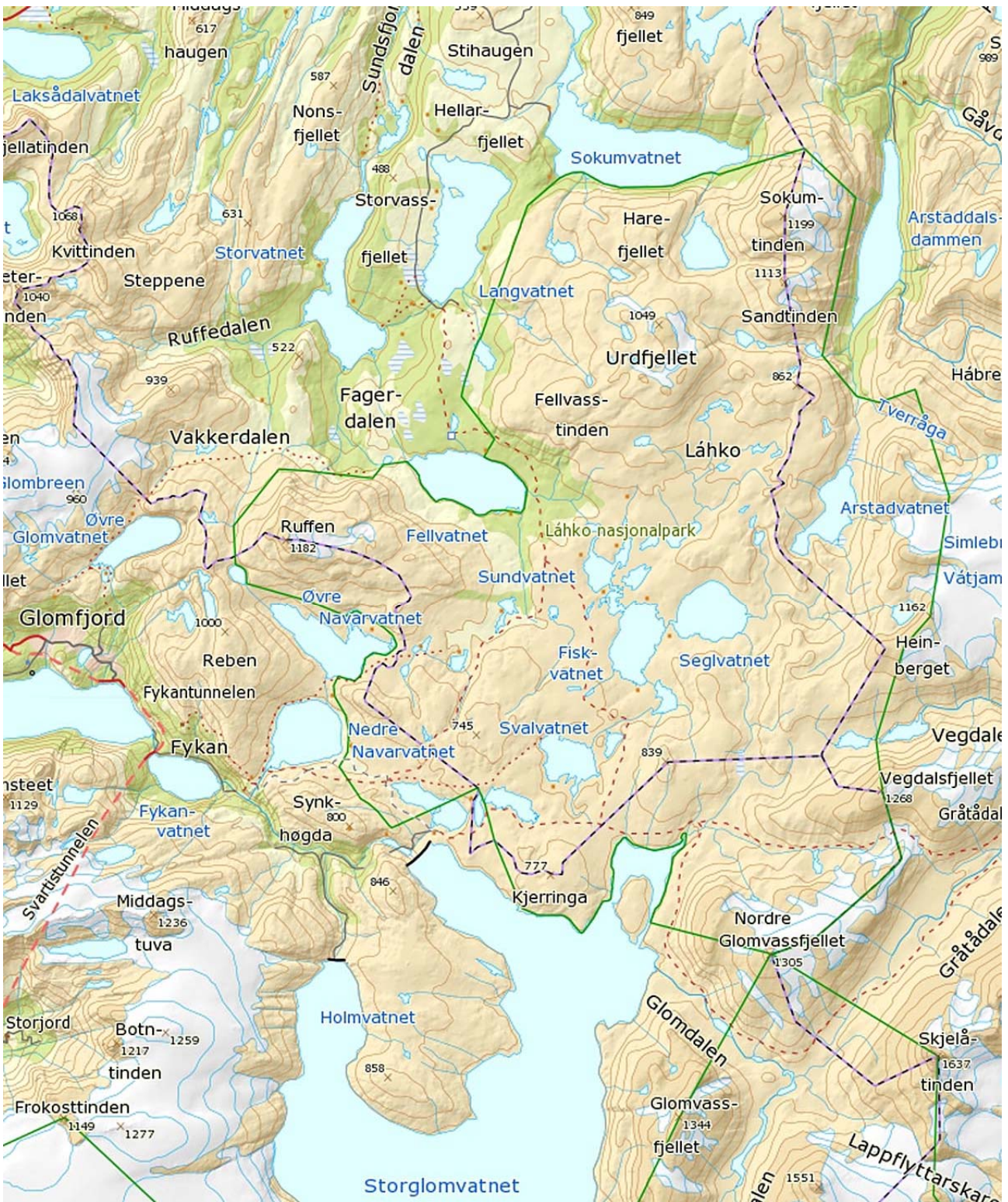
I 2014 ble det utgitt ei praktbok om Láhko nasjonalpark (Flaat & Flaas 2014), som beskriver naturen, friluftslivet og historien knyttet til fjellområdet.

Verneverdiene i nasjonalparken ble sammenfattet slik i høringsutkastet til verneplan (Fylkesmannen i Nordland 2010):

«Verneplanen foreslår en nasjonalpark på 188,8 km² med formål å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som inneholder særegne økosystemer og landskap uten tyngre inngrep. Dette innebærer å ta vare på et høgfjelløkosystem med egenartet og variert biologisk mangfold, inkludert blant annet viktige utpostlokaliteter av truede fjellplanter som for eksempel grønlandsstarr og nordlig tinderrubblom, det største sammenhengende areal av alpin karst i Norge og et nasjonalt kjerneområde for kransalger. Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.»

Kraftutbygging i området

Fjellområdene rundt Láhko nasjonalpark er berørt av vannkraftutbygging, med omfattende tekniske inngrep som regulerte vann, veibygging og kraftlinjer. På Sundsfjordfjellet nord og nordvest for Láhko er Sokumvatnet, Langvatnet, Storvatnet og Fellvatnet regulert. Sør og sørvest for nasjonalparken gjelder dette Storglomvatnet, Nedre Navervatnet og Øvre Navervatnet. I nordøst er Arstaddalsdammen regulert. I tillegg kommer inntakspunkter i vassdragene i Vegdalen og Gråtådalen, der vannet transporteres i tunneler til magasinet i Storglomvatnet. Láhko nasjonalpark utgjør i så måte en siste rest av fjellområdet som ikke er berørt av tyngre inngrep.

Figur 2. Kart over Láhko nasjonalpark.

Klima

Med sin nære beliggenhet til kysten er fjellområdet utsatt for hyppig lavtrykksaktivitet med fuktige luftmasser som kommer inn fra havet. Glomfjord (39 m o.h.) og Sundsfjord (11 m o.h.) er nærmeste målestasjoner og har

en årsmiddelnedbør for perioden 1961-1990 på henholdsvis 2069 og 1975 millimeter (Førland 1993a). Sentralt i fjellområdet er årsmiddelnedbøren betraktelig høyere, mellom 3000 og 3500 millimeter (Førland 1993b). Dette skyldes at de fuktige luftmassene fra vest blir presset hurtig sammen og opp i høy-

den når de treffer kystfjellene. Dermed avkjøles luften, og fuktigheten kondenserer og faller ned som nedbør. Fenomenet kalles gjerne orografisk nedbør. Mengden av nedbør avtar jo lengre øst en kommer, og på lesiden av fjellet ligger landet i regnskyggen. På Leiråmo i Beiardalen (237 m o.h.) er årsmiddelnedbøren for perioden 1961-1990 på 1240 millimeter (Førland 1993a).

Lufttemperaturen i fjellet er betydelig lavere gjennom hele året enn i lavlandet. En generell tommelfingerregel er at lufttemperaturen faller med om lag en halv grad for hver hundre høydemeter. Temperaturmålinger fra to relativt nærliggende målestasjoner, Glomfjord (39 m o.h.) og Saltfjellet (680 m o.h.), bekrefter dette. Årsmiddeltemperaturen for Glomfjord er 5,0 grader Celsius, men den for Saltfjellet er -1,6 grader (Aune 1993). Temperaturnormalene for de tre sommermånedene juni, juli og august er for Glomfjord 10,7, 12,5 og 12,2 grader. For målestasjonen på Saltfjellet viser målingene de samme tre måneder 6,9, 9,7 og 8,9 grader.

Geologi

Nordland består av flere skyvedekker, og Láhko nasjonalpark ligger i Sokumfjell marmorgruppe i det antatt yngste skyvedekket, Beiarddekket (Haugane 1985). Det meste av nasjonalparken består av bergarten kalkspatmarmor. Denne bergarten har noe ulik sammensetning og skilles gjerne i typene grå og gul marmor. Den gule marmoren dekker de største arealene, mens den grå varianten forekommer i smalere bånd med en mektighet på 10-100 meter (Lauritzen 1990; Lauritzen 1996). Innenfor marmorområdet finnes soner med bergartene dolomitt og glimmerskifer. Fjellområdet er det største sammenhengende kalksteinsområde over skoggrensa i Norge (Lauritzen 1990). I nordvestre del av nasjonalparken ligger ofte et tynt lag med dioritt, også beskrevet som tonalitt til kvartsdioritt i NGUs berggrunnsdatabase, over marmoren. Her kommer marmoren fram i forsenkninger, sprekker og skrenter (Å.B. Breivik pers. medd.)

Både øst og vest for marmorfeltet er glimmerskifer dominerende, på vestsida med noe ulik alder og sammensetning og lagvis sammen med gneiser og granitter.

Løsmassedekket er jevnt over ganske tynt i fjellområdet, med en god del bart fjell. Stedvis er den kalkrike berggrunnen dekket av skrinere løsmasser. Her preges vegetasjonen av nøysomme arter.

Karstlandskap

Marmor og andre kalkbergarter skiller seg ut fra andre bergarter ved at de løses opp av vann. Oppløst kullsyre fra lufta og jordsmonnet gjør overflatevannet surt nok til å løse opp kalken. Gjennom flere årtusener fører dette til at marmorsonen får en forreven og oppspist overflate. Alle sprekker og kløfter i berget blir utvidet og vannet finner seg vei langs vannårer nede i fjellet. Med tiden kan vannet danne store grotter. I Láhko er enkelte grotter over 200 meter lange (Horn 1947).

Resultatet av vannets tæring på kalkstein kalles «karst», og et større sammenhengende område med karstformer benevnes «karstlandskap». Láhko nasjonalpark har et karstlandskap som er unikt selv i europeisk målestokk, med et mylder av sprekker, sjakter og grotter og overflatekarst, såkalte karrenformer (Lauritzen 1990). Studier i fjellområdet viser at nedtæringen av marmorberggrunnen etter istiden i snitt er 15-20 centimeter (Finnesand & Lauritzen 1995, s. 38).

Vegetasjonstyper i fjellet

Med begrepet flora menes alle plantearter som finnes innenfor et område. Denne artikkelen er først og fremst en beskrivelse av floraen, eller plantelivet om en vil, innenfor grensene til Láhko nasjonalpark. I beskrivelsen av hvor ulike arter vokser kommer en ikke utenom en del begreper som har med vegetasjon eller plantedekket å gjøre. Det er derfor på sin plass å gi en kort beskrivelse av noen av disse begrepene.

Figur 3. Láhko nasjonalpark har et godt merka stinett og flere utleiehytter. Bildet er fra den sørlige delen av nasjonalparken, der den T-merka stien går mellom Glomfjord og Beiarn. I bakgrunnen ses Store Sandvatnet og fjellene sørvest for nasjonalparken. Foto © Trond Skoglund.

Lokalt i området finnes en rekke vegetasjonstyper eller plantesamfunn, som karakteriseres av artssammensetning og mengdefordeling mellom artene. En eller flere arter kan dominere i en vegetasjonstype, mens andre er tilstede i mindre antall. Det småkuperte terrenget i fjellområdet gjør at vegetasjonen får et mosaikkartet preg, hvor samme type vegetasjon sjelden dekker store sammenhengende arealer.

Det meste av Láhko nasjonalpark er skogbart. I lavereliggende deler av nasjonalparken, først og fremst ved Sokumvatnet, Daumannsvatnet og Fellvatnet finner en imidlertid **fjellbjørkeskog**, stort sett av høgstaudetypen med rikelig skogburkne (*Athyrium filix-femina*), turt (*Cicerbita alpina*), tyrihjelms (*Aconitum septentrionale*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*) og ballblom (*Trollius europaeus*). Skog av denne typen kan en også finne flekkvis inne på fjellplatået i særlig gunstige sør- og vestvendte, litt brattere helninger. Her og der opptrer fjellbjørkeskogen med litt fattigere

preg, ofte med små bregner eller blåbærlyng i undervegetasjonen.

På forblåste **rabber og heier** finner vi en åpen vegetasjon med planter som vil ha lange somrer og som samtidig tåler den harde påkjenningen av tørke sommerstid og frost og vindslitasje vinterstid uten et beskyttende lag av snø over seg. I Láhko dominerer reinrose (*Dryas octopetala*) vegetasjonen på rabber og heier. Sammen med den står gjerne flekkmure (*Potentilla crantzii*), hårstarr (*Carex capillaris*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og fjellsmelle (*Silene acaulis*). På kalkfattigere berggrunn går endel kalkkrevende arter ut, og heiene kan være dominert av fjellkrekling (*Empetrum nigrum* ssp. *hermaphroditum*), med rikt innslag av rabbesiv (*Juncus trifidus*) og greplyng (*Kalmia procumbens*).

Nedenfor rabbene finner en det botanikerne gjerne kaller **lesidevegetasjon**, med planter som vil ha et stabilt snødekke, som smelter ut i rimelig tid og gir plantene en relativt lang

vekstperiode. Lesidene er ofte de mest produktive områdene i fjellet. I Láhko er lesidevegetasjonen ofte representert ved frodige og artsrike høgstaudeenger med skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), fjellfiol (*Viola biflora*), fjellsoleie (*Ranunculus subborealis* ssp. *pumilus*), gullris (*Solidago virgaurea*), hvitbladtistel (*Cirsium helenioides*) og fjelltistel (*Saussurea alpina*).

Der snøen ligger lenge utover sommeren, gjerne nordvendt og i fordypninger, finner vi **snøleiene**. Her vokser planter som klarer å blomstre og sette frø i løpet av en kort sommer. Vår minste dvergbusk museøre (*Salix herbacea*) er et klassisk innslag i snøleiene, ofte fulgt av fjellgulaks (*Anthoxanthum nipponicum*), fjellrapp (*Poa alpina*), rypestarr (*Carex lachenalii*), kildemarikåpe (*Alchemilla glomerulans*) og brearve (*Cerastium cerastoides*). Ekstreme snøleier er dominert av moser.

I fjellområdet finnes mange **kalkrike berg** med rik bergvegetasjon. På nakne kalkflater er rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*) svært vanlig, delvis sammen med gulsildre (*Saxifraga aizoides*), fjellsmelle (*Silene acaulis*) og myrtevier (*Salix myrsinites*). I kalksprekker vokser de kravfulle bregnene grønnburkne (*Asplenium viride*), kalkklok (*Cystopteris alpina*) og taggbregne (*Polystichum lonchitis*). På hyller i sør- og vestvendte berg kan en finne bergskrinneblom (*Arabis hirsuta*), fjellbakkestjerne (*Eriogon borealis*) og fjellnøkleblom (*Primula scandinavica*).

Den kalkrike berggrunnen forvitrer delvis lett og har mange steder dannet **rasmarker**. Disse er ofte stabiliserte av vegetasjon og dominert av reinrosehei eller høgstaudeenger. Ustabile rasmarker er det jevnt over mindre av, men arter som rosekarse (*Braya linearis*) og lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*) kan finnes her.

I de store vatnene på fjellet er det så godt som ingen vegetasjon av høyere planter. Strendene er berglendte og virker svært gol-

de. Bare unntaksvis er **vannkantvegetasjonen** noe utviklet, og da helst i de mindre vatnene, som på sørsiden av Rosenvatnet. De vanligste artene er myrsnelle (*Equisetum palustre*), elvesnelle (*Equisetum fluviatile*) og flaskestarr (*Carex rostrata*). Enkelte vatn, for eksempel Fiskvatnet, Seglvatnet og Rosenvatnet, har strender med kalksand. Her kan det vokse finmarkssiv (*Juncus arcticus*) og trillingsiv (*Juncus triglumis*).

På flate steder eller skråninger med mye vann i bakken dannes gjerne **myr**. Med mye vann i bakken blir det lite oksygen, og produksjonen av organisk materiale blir større enn nedbrytningen, altså dannes torv. Utpregede fattige myrer er det lite av i Láhko. Derimot gjør den kalkrike berggrunnen at rike og ekstremrike myrer er ganske vanlige, med høyt innslag av kalkkrevende planter. Småbjørneskjegg (*Trichophorum cespitosum* ssp. *cespitosum*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) er blant de vanligste artene på slike fjellmyrer, men også sotstarr (*Carex atrofusca*), tranestarr (*Carex adelostoma*), gulstarr (*Carex flava*), hårstarr (*Carex capillaris*) og gulsildre (*Saxifraga aizoides*) opptrer hyppig.

På den kalkrike berggrunnen i Láhko nasjonalpark er rike **kilder og kildedrag** helt vanlige. Gulsildre (*Saxifraga aizoides*) vokser ofte i mengder her, men også trillingsiv (*Juncus triglumis*) og tvillingsiv (*Juncus biglumis*) opptrer i forbindelse med rike kilder.

Vegetasjonssoner

Vegetasjonssoner er variasjonen i plantedekket over et større område, fra sør til nord og fra lavland til fjell. Skillet mellom sonene henger først og fremst sammen med variasjonen i varmemengden i vekstsesongen (Moen 1998). I fjellet opptrer vegetasjonssonene som vertikale belter etter høydelagene. De øverste skogkledde områdene kalles fjellbjørkeskog eller subalpin sone. Den såkalte klimatiske skoggrensen, bestemt av en middeltemperatur på 10 grader Celsius i årets varmeste måned, går der skogen slutter og

snaufjellet overtar. I Láhko skjer dette omlag 500 m o.h. På lokalklimatisk gunstige steder kan skogen strekke seg noe høyere. Området over skoggrensen betegner vi snaufjellet, som deles inn i vegetasjonssonene lavalpin, mellomalpin og høyalpin. De angitte høydene er ikke konstante, men varierer med lokalklimaet.

Lavalpin sone, også kalt lavfjellsbeltet, omfatter arealene fra ca. 500 til 700 m o.h. Lyngheier med dvergbusker som fjellkrekling (*Empetrum nigrum* ssp. *hermaphroditum*), røsslyng (*Calluna vulgaris*), blålyng (*Phylodoce caerulea*), greplyng (*Kalmia procumbens*), reinrose (*Dryas octopetala*) og blåbær (*Vaccinium myrtillus*) vil dominere, men også større busker som dvergbjørk (*Betula nana*), einer (*Juniperus communis*) og viere (*Salix* spp.). Det rikeste artsutvalget i snaufjellet finner vi i denne sonen, særlig i engvegetasjon hvor urter og mykt gras dominerer. På fuktige steder er gjerne store arealer dekt av myr og vierkratt. Etterhvert som vi kommer opp i høyden tynnes vegetasjonen av lyng, viere og andre forvedede arter ut, og øvre grense for lavalpin trekkes der disse ikke lenger er bestanddannende. Det meste av arealet i Láhko befinner seg i lavalpin sone.

Over lavalpin kommer **mellomalpin sone**, også kalt mellomfjellsbeltet, som omfatter de neste 200 høydemeterene. Her er vegetasjonen fremdeles sammenhengende, men det meste av plantedekket er enten rabbepreget eller snøleiepreget, mens lesidevegetasjonen i stor grad er borte. På rabbene overtar gras og starr, mens urter kan dominere sammen med musøre (*Salix herbacea*) og moselyng (*Harrimanella hypnoides*) på litt fuktige steder. Øvre grense for mellomfjellsbeltet trekker en ofte der sammenhengende karplantevegetasjon slutter, i Láhko vil det si omlag 900 m o.h.

I **høyalpin sone** eller høyfjellsbeltet finner en ikke sammenhengende vegetasjon. Plantene står enkeltvis eller i små grupper, men mindre bestander av issoleie (*Ranunculus glacialis*) og musøre (*Salix herbacea*) kan forekomme.

Snøleiene preges av mosevegetasjon. Andre forhold som karakteriserer de høyalpine områdene er at jorden er ustabil og preget av fryse-tine-prosesser. Høyalpin sone omfatter områdene over ca. 900 meters høyde.

Plantegeografi

Begrepet plantegeografi defineres som læren om den geografiske fordelingen av plantene og deres samfunn (Moen 1998). I Norge er seks såkalte floraelementer, det vil si grupper av arter som har lik geografisk utbredelse, sentrale: vestlige arter, sørlige arter, sørøstlige arter, østlige arter og alpine/nordboreale arter. I sistnevnte inngår fjellplantene.

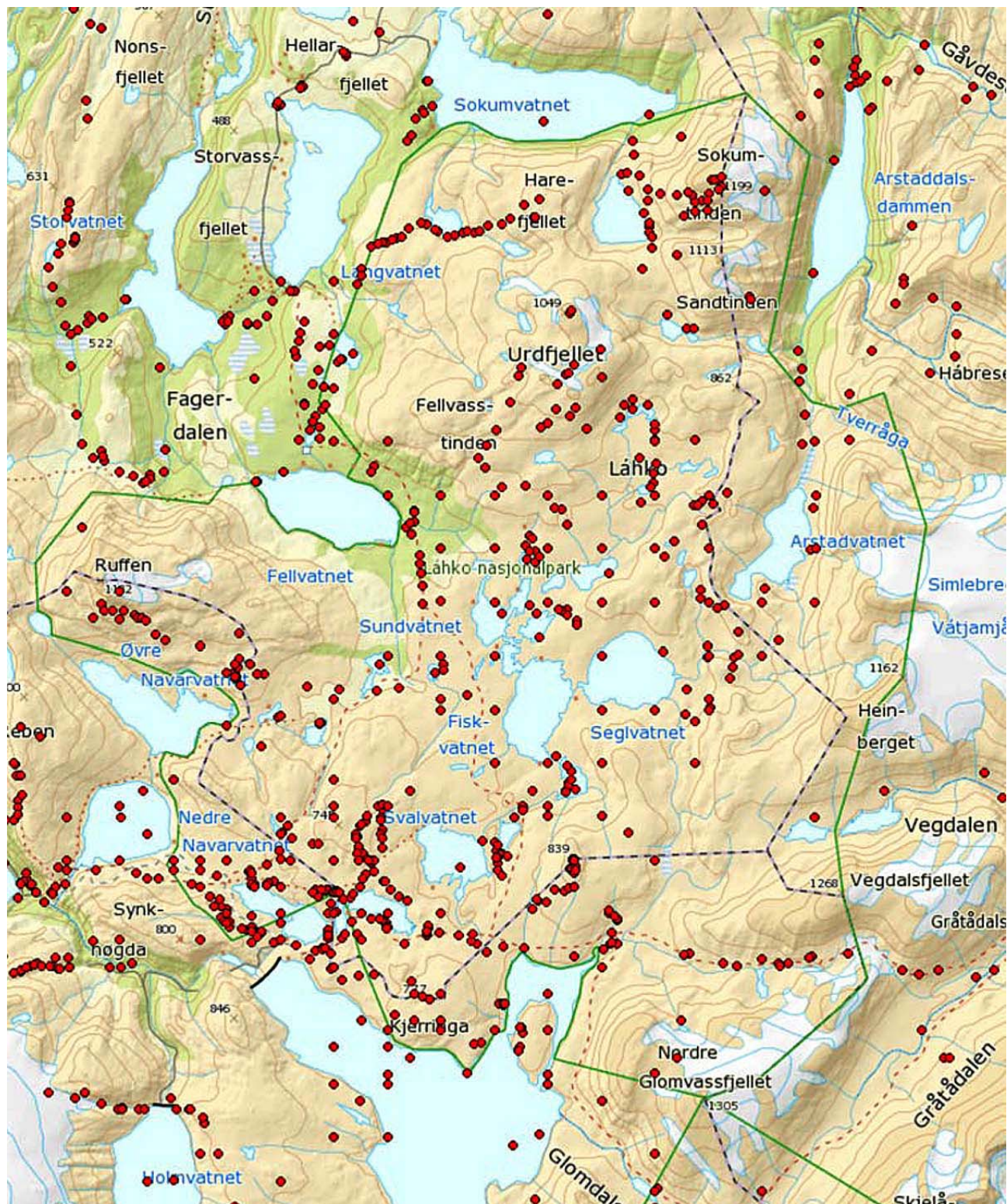
Mange av de 290 karplantetaksa som nedenfor er angitt fra Láhko nasjonalpark er jevnt utbredt både over og under skoggrensen. Nesten 40 % av disse, det vil si om lag 111 arter, kan regnes som fjellplanter. De fleste av fjellplantene har en såkalt **ubikvistisk utbredelse**, det vil si at de opptrer nesten overalt i den skandinaviske fjellkjeden. Dette gjelder for eksempel rabbesiv (*Juncus trifidus*), stivstarr (*Carex bigelowii*), fjellsyre (*Oxyria digyna*), greplyng (*Kalmia procumbens*), fjellfiol (*Viola biflora*) og rypebær (*Arctous alpinus*). Fjellsnelle (*Equisetum variegatum*), reinrose (*Dryas octopetala*) og fjelltistel (*Saussurea alpina*) er ubikvister som krever kalk i jordsmonnet.

Noen fjellplanter har en såkalt **bisentrisk utbredelse**, det vil si at de opptrer i to adskilte områder i fjellkjeden; de sentrale fjellstrøkene i Sør-Norge og de indre fjellstrøkene i Nord-Norge. I Láhko nasjonalpark hører fjelltettegras (*Pinguicula alpina*), rabbetust (*Kobresia myosuroides*), smalstarr (*Carex parallela*), snømure (*Potentilla nivea*), snøarve (*Cerastium nigrescens*), rosekarse (*Braya linearis*), lapprublom (*Draba lactea*), jervrapp (*Poa arctica*), snøgras (*Phippsia algida*) og lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*) til denne gruppen. Enkelte arter har en svakere tilknytning til denne gruppen, for eksempel rabbe-

starr (*Carex glacialis*) og skredarve (*Arenaria norvegica*).

Nordlig unisentrisk fjellplanter vokser bare i nordlige deler av den skandinaviske fjellkjeden. Skjeggstarr (*Carex nardina*), grønlands-

starr (*Carex scirpoidea*), svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*) og dverglodnebregne (*Woodsia glabella*) er arter i Láhko som klart hører til denne gruppen. Reinfrytle (*Luzula wahlenbergii*) har en svakere tilhørighet til dette elementet.

Figur 4. Botaniske registreringer i Láhko nasjonalpark, basert på søk i Artskart 1.11.2015. Bak hver prikk kan det skjule seg fra en enkelt til flere titalls karplanteobservasjoner.

I tillegg til fjellplantene og de generelt utbredte artene, har enkelte arter i fjellområdet en **østlig** utbredelse i Norge, som kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*) (Elven m.fl. 2013). Et fåtall arter har et svakt **nordlig** tyngdepunkt i utbredelsen, for eksempel ballblom (*Trollius europaeus*) og fjell-lok (*Cystopteris montana*), mens en art er **sørlig** og varmekjær, nemlig bergskrinneblom (*Arabis hirsuta*). Enkelte steder opptrer planter som indikerer kulturpåvirkning gjennom beite o.l., som engkvein (*Agrostis capillaris*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa* ssp. *cespitosa*), brennesle (*Urtica dioica* ssp. *dioica*), høymol (*Rumex longifolius*) og ryllik (*Achillea millefolium*).

Kystplanter, også kalt vestlige eller oseaniske arter, synes å trives best i et klima med milde vintre, nokså kjølige somre og mye nedbør. Blant registrerte arter i nasjonalparken, hører rome (*Narthecium ossifragum*) til denne gruppa. Noen andre arter har sitt tyngdepunkt på kysten og blir mindre vanlig på innlandet. Dette gjelder skrubbær (*Chamaepericlymenum suecicum*), blåtopp (*Molinia caerulea*), tepperot (*Potentilla erecta*), ryllsiv (*Juncus articulatus*) og fjellmarikåpe (*Alchemilla alpina*).

Botaniske undersøkelser

Olav Gjærevoll og Johannes Reiersen besøkte fjellområdet øst for Glomfjord i 1949, hovedsakelig på nordsida av Storglomvatnet, men også på Naveren og Ruffen vest i området og Nordre Glomvassfjellet i øst. Gjærevolls plantebelegg fra turen finnes i Vitenskapsmuseets samlinger i Trondheim (**TRH**), mens Reiersen sendte sine belegg til Tromsø museum (**TROM**). Gjærevolls dagboknotater fra dagene 30.7 - 5.8.1949 gjengis her:

«30.7: Med Hydros båt til Fykan kraftstasjon. Der møtte en jeep og fraktet oss opp til taubanestasjonen. Derfra ble pakningen sendt opp til Nedre Navervann. Selv tok vi den 1126 steg lange trappa som tidvis gikk i loddrette bergveggen. En fantastisk frodighet. Mengder

av turt, *Aconitum*, *Polygonatum verticillatum*, *Milium*, *Campanula latifolia* og *Saxifraga cotyledon*. Gikk senere på dagen i området Nedre Navervann – Namnlausvann – høyde 806. Hele området er krystallinsk kalkstein, meget hard. Masser av *Dryas*, men med ganske lite følge: *Chamorchis alpina*, *Leucorchis albida*, *Carex glacialis* (mengder), *Veronica fruticans*, *Anthyllis*, *Lotus* (i enorme mengder), *Carex atrata*, *C. atrofusca*, *C. capillaris*, *Erigeron uniflorus*, *Antennaria alpina*, *Agropyron latiglume*, *Pyrola norvegica*. Snøleivevegetasjonen dominerte, men ingen utpregede kalksnøleier. *Carex rufina* ved en bekk. Atskillig av *Saxifraga oppositifolia* – snøleier som imidlertid ikke ser ut til å være særlig kalkrike. I det hele virker landskapet meget ferskt. Kalken er helt vegetasjonsløs over store områder, og både rabber og forsenkninger har stort sett de samme arter. Plantene har ikke fått tid på seg til å organisere seg i samfunn. Det er sporeplantene, de beste spredere, som dominerer i det artsfattige område. Været dårlig, regn og tåke.

31.7: Gikk fra Nedre Navervatnet på nordsida av Namnlausvatnet til hytta ved Nedre Sandvatn. Gjorde så en tur på høyde 740 og rundt Sandvatnane. Av nye ting for dagen kan nevnes *Braya linearis*, *Carex aquatilis*, *C. parallela*, *C. microglochis* fra høyde 740. *Salix arbuscula* er meget vanlig i området. *Epipactis atrorubens* går opp til nesten 700 m. Totalinntrykket er som for forrige dag, landskapet er for ferskt. Den fine kalkgrusen er mange steder helt vegetasjonsløs. Været ytterst dårlig med regn hele dagen og tåka hengende ned på hodet.

1.8.49: Et strålende vær med ypperlig utsikt til alle kanter. Gikk i noenlunde rett linje fra Sandvann til Øvre Navervann. Mindre med ferskt terreng og flere fine bakker. Omtrent midtveis var det en praktfull bakke ned mot en botnformet bekkeleie med store snøbreer omkring. Frodigheten var fantastisk. Ved 645 m vokste *Polygonatum verticillatum*. Mengder av *Pinguicula alpina*. Et stykke fra fantes *Mi-nuartia stricta*. I bakken var det store mengder

Carex microglochis. Ellers *Braya linearis*, *Arabis hirsuta*, *Primula scandinavica*, *Carex atrofusca*, *Cirsium heterophyllum*, *Salix myrsinoides*. På sand ved bekken *Juncus arcticus*. Fra Øvre Navervann gikk vi opp på Store Ruffen. I den nedre del av kalkstrøket var det meget rikt: *Braya linearis*, *Dryas*, *C. glacialis*, *C. rupestris*, *Epipactis atrorubens* (mengder), *Primula scandinavica*, *Melica nutans*, *Polygonatum verticillatum*, *Gymnadenia*, *Astragalus alpinus*. I en sydskennt høyere oppe *Agropyron latiglume*, *Sax. cotyledon*, *Viola canina*, *Woodsia alpina*, *Veronica fruticans*, *Hieracium cf. auricala*, *Salix myrsinoides*. Oppover Ruffen ble det fattigere, men en del kalkplanter gikk til topps. Atskillig av snøleier: *Saxifraga groenlandica*, *Carex rufina*, *Ranunculus glacialis*. Men de fleste av høyfjellsartene manglet. Tilbake fra Øvre Navervann via Naveren. Surt fjell. Her fant vi endelig *Luzula confusa*. Dagens tur ble meget drøy, landskapets mange kløfter bidro sterkt til det.

2.8.49: Fra Navervann til Store Glomvann hvor vi bodde i den utmerkede ingeniørmessa. Været strålende. Om ettermiddagen en tur opp på høyde 787 rett nord for Store Glomvann. Meget rik vegetasjon, foruten mesteparten av det fine vi har sett før *Astragalus norvegicus*, *Gentiana campestris*, *Draba cinerea*. På toppene rikelig med *Carex nardina*. Sydskråningen mot østre del av Store Glomvann har meget fin vegetasjon, her er fuktigere enn ellers i kalkbakkene. *Kobresia myosuroides* er her i store mengder. Lette forgjeves etter *Potentilla nivea* og *Rhododendron*. Terrenget skulle passe dem begge ypperlig. Fjellet virker her mye «eldre» enn hva vi hittil har sett. Her har vært isfritt meget lenge.

3.8.49: Fra Messa til det nordre Glomvassfjellet. Kalken går et kort stykke opp i fjellet og her hadde en da den samme fine vegetasjon, bl.a. *Kobresia myosuroides*. Med det samme en møter glimmerskiferen, er samtlige kalkplanter borte. Fjellet bød på en artsfattig flora, for det meste de acidofile rabbeplantene. Høyere oppe var det store mengder av *Ra-*

nunculus glacialis. Av ting som vi hittil ikke har funnet på noe fjell, fantes *Ranunculus pygmaeus*, *Saxifraga rivularis*, *Luzula wahlenbergii*, *Cardamine bellidifolia*, *Epilobium angallidifolium*, *Poa flexuosa*. Vi gikk ned på sydsiden mot Glåmåga, men fant her ingen ting av interesse. Fjellet gir inntrykk av å være «modent», men det ligger veldige former på det i nord og øst. Været utmerket.

4.8.49: Gikk over høyde 787 til 819 nord for Lille Storglomvann. På fjellets sydskråning er terrenget ganske ferskt, store områder inntas av *Juncus caespitosus*. I en vestskråning mellom toppen og Fiskvann var floraen meget rik og frodig. Her fant vi bl.a. *Dryas* (som var over alt på fjellet), *Astragalus norvegicus*, *Oxytropis lapponica*, *Chamorchis*, *Gymnadenia*, *Epipactis atrorubens*, *Leucorchis*, *Coeloglossum*, *Polygonatum verticillatum*, *Carex atrofusca*, *C. atrata*, *C. capillaris*, *Juncus triglumis*, *Carex glacialis*, *C. nardina*, *Kobresia myosuroides*, *Braya linearis*, *Primula scandinavica*, *Euphrasia lapponica*. *Carex nardina* fantes flere steder på fjellet. Gikk videre til Seglvann. På veien dit fantes *Carex parallela*, *Juncus arcticus*. Ved sydenden av Seglvann *Pedicularis sceptrum-carolinum*. Gikk dalen mellom Seglvann og Lille Storglomvann. På et sted ganske store mengder av *Pinguicula alpina*. På høyeste topp 819 vokste *Poa flexuosa*. Været bra, opphold med litt sur vind.

5.8.49: Hviledag på grunn av dårlig vær og vondt bein. Reiersen var en tur bortover mot Holmvann og gjorde mange bra funn, bl.a. vakker velutviklet *Carex rufina*. Om aftenen gikk vi nedover til Navervann».

Harald Anderssen besøkte de nordligste delene av fjellområdet tidlig på 1970-tallet. To plantelister fra henholdsvis 5.8.1973 og 10.8.1974 er tilgjengelig i Artskart. Lista fra 5.8.1973 er tatt fra østenden av Sokumvatnet til Sandvassåga. På denne strekningen går nasjonalparkgrensa et stykke ovafor vatnet, slik at registreringene vurderes å være gjort

Figur 5. Svalvatnet og fjellmassivet helt nord i nasjonalparken, Urdfjellet til venstre og Sokum-tinden/Sandtinden midt i bildet. De snøkleddede fjellene til venstre ligger på østsida av Arstaddalen, utenfor nasjonalparken. Foto © Trond Skoglund.

utenfor nasjonalparken. Den 10.8.1974 registrerte Anderssen karplantefloraen på sørsida av Sokumvatnet til Sandvatnet og opp vestsida av Sokumtinden til om lag 1050 m o.h. Sokumtinden, som det heter på dagens kartverk, ble på tidligere kart navngitt som Sokumfjeldet, noe som kan bidra til misforståelser siden Sokumfjellet er fjellet nord for Sokumvatnet på dagens kartverk. Artskart har da også feilaktig plassert to av Anderssens registreringer fra 10.8.1974 på Sokumfjellet nord for Sokumvatnet.

Egil Ingvar Aune og Mats G. Nettelbladt foretok 10-11.8.1976 en botanisk befaringsrapport i områdene Sokumvatnet og Forsåvatnan, Langvatnet, Fellvatnet, Sundvatnet- Fiskvatnet- Seglvatnet og Arstaddalen (Aune & Nettelbladt 1976). I befaringsrapporten ble det konkludert med at området Sundvatnet - Fiskvatnet - Seglvatnet - Arstaddalen hadde en interessant og rik flora som burde undersøkes nærmere. Dette særlig med tanke på at det var tale om å regulere de siste urørte vatna uten at det var gjort botaniske undersøkelser.

Som en del av de store kraftutbyggingsplanene i Saltfjellet-Svartisenområdet ble vegetasjon og flora i nærliggende områder rundt Storglomvatnet kartlagt 23-27.8.1976 (Aune & Kjærem 1978). Planområdet var totalt om lag 7500 km², og innenfor dette arealet ble det gjort botaniske registreringer i de områdene som eventuelt ville bli mest påvirket av den planlagte utbygginga, i alt 40 områder. Ved Storglomvatnet ble slike registreringer gjort på nordsida og sørsida av vatnet (Aune & Kjærem 1978, s. 14-15). Deler av det undersøkte området nord for Storglomvatnet ligger innenfor det arealet som i ettertid ble opprettet som Láhko nasjonalpark. Rapporten oppsummerte de floristiske verneverdiene i området slik (s. 39):

«Fjella ved Storglomvatnet og nordover til Fellvatnet i Gildeskål og austover til øvre Arstaddalen i Beiarn er kalkrike og har ein rik flora. Nord for Storglomvatnet finst mange av dei meir sjeldsynte bisentriske fjellartene, slik som rosekarse (*Braya linearis*), snøarve (*Cerastium arcticum*), lapprublom (*Draba lactea*),

reinmjelt (*Oxytropis lapponica*), *fjelltettegras* (*Pinguicula alpina*), *rabbestorr* (*Carex glacialis*), *smalstorr* (*C. parallela*), og *rabbetust* (*Kobresia myosuroides*). Den nordleg unisentrisk arten *skjeggstorr* (*Carex nardina*) finst og på rabbane her. Krysningen mellom svartbakkestjerne og snøbakkestjerne (*Erigeron humilis* x *uniflorus*) er også samla her. Ei synfaring i 1976 viste ein liknande rik fjellflora i området Fellvatnet-Seglvatnet ei dryg mil lenger nord og ved Arstaddammen (sjå Aune & Nettelbladt 1976). Av kravfulle eller sjeldsynte artar frå området Fellvatnet-Seglvatnet kan nemnast gulskolm (*Anthyllis vulneraria*)*, fjellkurle (*Chamorchis alpina*), fjelltettegras (*Pinguicula alpina*), bergveronika (*Veronica fruticans*), sotstorr (*Carex atrofusca*), rabbestorr (*C. glacialis*) og agnorstorr (*C. microglochin*). Ved Arstaddammen var det mest interessante funnet kvitstorr (*Carex bicolor*). Elles kan nemnast blåmjelt (*Astragalus norvegicus*), reinmjelt (*Oxytropis lapponica*), bleiksoete (*Gentianella aurea*) og raudsildre (*Saxifraga oppositifolia*). Dette fjellområdet representerer dei nordvestre utlauparane av den rike Saltfjellfloraen. Denne floraen har derfor verneverdi. Lenger vest synest det å bli fattigare kystfjell».

I 1984 utførte Torbjørn Alm undersøkelser av flora og vegetasjon i et omlag 45 kvadratkilometer stort område rundt Sundvatnet, Fiskvatnet og Seglvatnet (Alm 1991). Dette på oppdrag av I/S Sundsfjord kraftlag, som hadde planer om kraftutbygging i området. Alms feltarbeid ble utført i to perioder i juli og august 1984. De floristiske registreringene ble lagt opp etter kvadratkilometer ruter i UTM-systemet. Det ble utarbeidet plantelister for i alt 41 ruter. Innenfor hver rute har de registrerte artene fått en angivelse av hyppighet etter en firegraders skala; 1 = ett enkelt funn, 2 = spredt 2-5 funn, 3 = vanlig, 4 = svært vanlig, delvis dominerende. I alt ble det registrert 203 taksa i undersøkelsesområdet, som strakte seg fra Saravatnet i sør til Láhko i nord

* Henvisningen til «gulskolm (*Anthyllis vulneraria*)» er trolig en skrivfeil for rundskolm; den egentlige gulskolmen (*Lathyrus pratensis*) er ikke kjent i området.

og fra Konradvatnet i vest til Arstadvatnet i øst. 507 plantebelegg ble samlet inn og deponert i samlingene ved Tromsø museum (TROM).

I forbindelse med verneplanarbeidet for Sundsfjordfjellet, ble Miljøfaglig Utredning AS engasjert av Fylkesmannen i Nordland til kartlegging av naturtyper og botanisk artsregistrering i et område på 154 km² (Holtan & Larsen 2009). Feltarbeidet ble utført av Dag Holtan og Perry Larsen 4-7.8.2008. Enkelte medlemmer av Salten Naturlag, primært Åse Bøilestad Breivik, deltok i prosjektet med feltarbeid i perioden 12.7-6.9.2008. Totalt ble det avgrenset 32 naturtypelokaliteter innenfor utredningsområdet, basert på feltarbeid dels utført i 2008 og dels tidligere, bl.a. av enkelt personer knyttet til Salten Naturlag og Torbjørn Alm (Alm 1991). Av de 32 naturtypelokalitetene er 12 vurdert som svært viktige (verdi A), 16 som viktige (verdi B) og 4 som lokalt viktige (verdi C). Sju av områdene med høyest verdi er kalksjøer, beskrevet av Anders Langangen. 24 innsjøer er undersøkt i Láhko nasjonalpark, og i 20 av dem er det funnet kransalger (Langangen & Breivik 2010). Tre kransalgerarter er påvist; mattglattkrans (*Nitella opaca*), kanadaglattkrans (*Tolypella canadensis*) og gråkrans (*Chara contraria*).

En sammenstilt artsliste for karplantefloraen ble utgitt i en trykksak fra Meløy kommune i 1999, kalt «Karst og planteliv i Glomfjellet» (Skoglund 1999b). Her beskrives også de vanligste karstformene og hvordan disse dannes. Samme år ble artikkelen «Floraen på Glomfjellet i Nordland» publisert i Polarflokk (Skoglund 1999a), med omtaler av om lag 260 karplantetaksa. De siste 15-20 årene har Åse Bøilestad Breivik og undertegnede på hver vårt hold foretatt botaniseringsturer nesten hvert år i området. I perioden 2000-2015 er mer enn 2500 observasjoner fra nasjonalparken dataregistrert i rapportsystemet på www.artsobservasjoner.no, fordelt på 250 ulike taksa, og det er samlet inn om lag 250 belegg, som er deponert ved Tromsø museum samlinger (TROM).

Systematisk oversikt over floraen

Nedenfor følger en beskrivelse av 290 karplantetaksa, det vil si arter, underarter, varieteter og hybrider, som er registrert i Láhko nasjonalpark. Plantene er beskrevet i systematisk rekkefølge etter Elven (2005). Norske og vitenskapelige navn følger Artsdatabankens artsnavnebase, se artsdatabanken.no.

I tillegg til de botaniske undersøkelsene som er beskrevet ovenfor, bygger den følgende omtalen av plantelivet på internettjenesten Artskart (<http://artskart.artsdatabanken.no/>), hvor data fra offentlige samlinger og Artsobservasjoner er samlet (fig. 3).

For planter med inntil tjue funnsteder, gis en kort beskrivelse av hvor de er funnet, hvem som har funnet dem og dato eller årstall for observasjonen. For planter med flere enn tjue funnsteder, angis bare omtrentlig antall lokaliteter.

Mange plantefunn er dokumentert med belegg i offentlige samlinger. For disse angis den standardiserte koden for den respektive samling som **O** (Naturhistorisk museum i Oslo), **TRH** (Vitenskapsmuseet i Trondheim) eller **TROM** (Tromsø museum). Andre observasjoner er nedtegnet i notat eller kryssliste. Dette angis som not.

KRÅKEFOTFAMILIEN (*LYCOPODIACEAE*)

Lusegras (*Huperzia selago*) vokser på rabber, grasbakker, grunne myrer og engsnøleier. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder i nasjonalparken, mens Alm (1991) observerte den i 30 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet sentralt i nasjonalparken. I 13 av rutene var den vanlig. Enkelte forekomster er i Artskart angitt som fjell-lusegras (*H. apressa*) og polarlusegras (*H. arctica*), men dette er ikke dokumentert med belegg.

Stri kråkefot (*Lycopodium annotinum*) vokser på rabber, grasheier, bergsprekker og lyng-

mark. Arten er observert på 12 lokaliteter; høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, **TRH**), nord for Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), sørøstsida av Saravatnet, sørvest for Fiskvatnet, Láhko (T. Alm 5.7-19.8.1984, **TROM**), øst for Gåsvatnan, sørsida av Namnlausvatnet to steder, øst for Store Sandvatnet, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 1998-2014, **TROM** & not.), sør for Sundvasselva (Å.B. Breivik 8.8.2008, not.), sør for Gamhaugen (M. Stensland 16.8.2015, not.). Alm (1991) oppgir enkelte og spredte funn i 8 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. Arten skilles i to underarter; skogkråkefot (ssp. *annotinum*) og fjellkråkefot (ssp. *alpestre*). Det er samlet seks belegg av arten i området, som alle er bestemt til underarten fjellkråkefot. Skogkråkefot er ikke påvist i nasjonalparken.

Fjelljamne (*Diphasiastrum alpinum*) vokser i snøleier, lyngmark og rabber og er ifølge Artskart registrert et tjuetalls steder i fjellområdet. Alm (1991) fant fjelljamne i 30 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 14 ruter var den vanlig.

DVERGJAMNEFAMILIEN (*SELAGINELLACEAE*)

Dvergjamne (*Selaginella selaginoides*) opptrer på reinroserabber og grunne myrer på kalkrik grunn og er observert på et tjuetalls lokaliteter i nasjonalparken. Alm (1991) oppgir enkelte og spredte funn i 10 av 41 kilometerruter.

SNELLEFAMILIEN (*EQUISETACEAE*)

Åkersnelle (*Equisetum arvense*) vokser i grunne myrer, snøleier og bekkedaler. Arten er registrert på 14 lokaliteter i fjellområdet; nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nordsida av Namnlausvatnet to steder, ved Lille Svalvatnet, Skavldalen, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 2008-2014, not.), sørsida av Urdfjellet, rundt

bålplassen ved Rundvasstjønnen (Å.B. Breivik 5.8.2002, not.), Øvre Karstvatnet, Saravatnet, Rundvatnet og tjernet nordøst for Rundvatnet (A. Langangen 4-7.8.2008, O). Alm (1991) observerte arten i 30 av 41 kilometerruter. I 13 ruter var den vanlig. Arten skilles i underartene stor åkersnelle (ssp. *arvense*) og polarsnelle (ssp. *alpestre*). Alm (1991) oppgir enkeltfunn av stor åkersnelle i fire ruter. Enkeltfunn av polarsnelle er notert i fjellområdet, blant annet har Langangen & Breivik (2010) omtalt polarsnelle fra tjernet øst for Rundvatnet, Lagovatnet og Øvre Karstvatnet, og Alm (1991) oppgir spredte funn i en kilometerrute sør for Rosenvatnet, men ingen funn i nasjonalparken er dokumentert med belegg.

Engsnelle (*Equisetum pratense*) vokser i frodige fjellbjørkeskoger, lågurtenger og bekke- drag. Planten er funnet sju steder i nasjonalparken; nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), sørvest for Fiskvatnet, nordøst av Sundvatnet, vestsida av Gamhaugen (Torbjørn Alm 3.7-20.8.1984, TROM, Alm 1991), sør for Sundvasselva (Å.B. Breivik 8.8.2008, not.), Fjellvåkryggen (M. Stensland 16.8.2015, not.). Alm (1991) observerte arten i 10 av 41 kilometerruter. I tre av rutene var den vanlig.

Skogsnelle (*Equisetum sylvaticum*) er bare observert på strekningen fra nordsida av Sundvasselva til Seglvatnet (Å.B. Breivik 4.8.1997, not.). Planten er knyttet til fjellbjørkeskog, vierkratt, og lyngheier.

Myrsnelle (*Equisetum palustre*) opptrer på myrer, snøleier og ferskvannsstrender og er funnet ved sørenden av Rosenvatnet (T. Alm 17.8.1984, TROM), på enkelte lokaliteter vest for Fiskvatnet, i vatn 523 rett øst for Forsvatnet hvor den er beskrevet som vanlig i vannkantvegetasjon (Alm 1991, s. 55), ved tjernet nordøst for Rundvatnet (Å.B. Breivik 5.8.2002, not.; A. Langangen 4.8.2008, O), ved Saravatnet to steder, nordenden av vatn 523 øst for Forsvatnet (Langtjønnen) og tjern øst for

Rundvatnet (A. Langangen 2007-2009, O; Langangen & Breivik 2010).

Elvesnelle (*Equisetum fluviatile*) vokser i bekke- og vannkanter og er ifølge Artskart registrert seks steder i fjellområdet; strekningen Langvatnet-Fellvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 10.8.1976, not.), nord for Sundvatnet, tjernet nordøst for Rundvatnet (Å.B. Breivik 1.8.1998, 5.8.2002, not.), sør for Namnlausvatnet (T. Skoglund 10.9.2005, not.), Rosenvatnet, tjønn sørøst for Rosenvatnet (A. Langangen 9.8.2007 & 6.8.2008, O). Alm (1991) observerte arten i 8 av 41 kilometer- ruter. I to av rutene var den vanlig.

Skavgras (*Equisetum hyemale*) opptrer i lågurt-fjellbjørkeskog, lyng- og grasmark. Arten er påvist noen få steder i nasjonalparken; Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, TRH), sørsida av Fiskvatnet (T. Alm 16.8.1984, TROM; Alm 1991), Fellvasskogen, sør for Sundvasselva (Å.B. Breivik 1.8.1998 & 8.8.2008, not.), nordsida av Fellvatnet (T. Skoglund 26.8.2015, not.).

Fjellsnelle (*Equisetum variegatum*) vokser i våt grus, snøleier, bekkekanter og våte mose- tepper og er ifølge Artskart observert et trettitalls steder i fjellområdet. Alm (1991) observerte arten i 28 av 41 kilometerruter. I ti av rutene var den vanlig.

Dvergsnelle (*Equisetum scirpoides*) er knyttet til kalkberg og snøleieprega mark og er regi- strert på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), vestsida av Gamhaugen (T. Alm 20.8.1984, TROM), sørsida av Lille Svalvatnet (T. Skoglund 12.7.2008, not.) og sør for Arstadvassryggen (M. Stensland 17.7.2011, not.).

ORMETUNGEFAMILIEN (*OPHIOGLOSSACEAE*)

Marinøkkel (*Botrychium lunaria*) opptrer spredt i reinroseheier og frodige enger og er observert på 15 lokaliteter i fjellområdet; «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet, Store Ruffen, Kjerringa (O. Gjærevoll

1-2.8.1949, **TRH**), i sørskrånning av Ruffen (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), sørøstsida av Seglvatnet (T. Alm 20.8.1984, **TROM**), nordsida av Store Sandvatnet, Urdfjellet (Å.B. Breivik 15.8.2007 & 6.10.2008, not.), sørskrånning av høyde 717 nord for Øvre Navervatnet to steder, nord for Fiskvasskardet, nordsida av Svalvatnet, ved Lille Svalvatnet, Kjerringa ved høyde 777, sørøstskrånning av Kjerringa (T. Skoglund 2006-2014, not.), Gamhaugen (Holtan & Larsen 2009).

Fjellmarinøkkel (*Botrychium boreale*) vokser i fjellenger og reinroseheier og er bare observert på tre lokaliteter i nasjonalparken; nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), nord for vatn 662 i Láhko i snøleieprega fjellvidde (Å.B. Breivik 6.8.2002, **TROM**) og østsida av Seglvatnet (D. Holtan & P.G. Larsen 6.8.2008, not.).

HESTESPRENGFAMILIEN (*ADIANTACEAE*)

Hestespreng (*Cryptogramma crispa*) er knyttet til steinur, blokkmark og berg, mest i kalkfattige områder. I Láhko nasjonalpark er den påvist sør for Namnlausvatnet, i Skavldalen (T. Skoglund 13.8.1999, **TROM** & 4.8.2009, not.), på sørsida av Ruffen, mellom Sundvasselva og Seglvatnet, nord for vatn 600 i Láhko, et par steder vest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1997-2008, not. & **TROM**).

SMÅBURKNEFAMILIEN (*ASPLENIACEAE*)

Grønnburkne (*Asplenium viride*) opptrer i bergsprekker, karstgroper og blokkmark på kalkrik grunn. Artskart oppgir om lag 20 funnsteder i fjellområdet. Alm (1991) observerte arten i 11 av 41 kilometerruter. I to av rutene var den vanlig.

STORBURKNEFAMILIEN (*WOODSIACEAE*)

Skogburkne (*Athyrium filix-femina*) vokser i frodige fjellbjørkeskoger, rasmarker og bek-

kedaler. Planten er kjent fra noen få lokaliteter i nasjonalparken; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet- Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), mellom Fellvatnet og Forsvatnet (Alm 1991), mellom Sokumvatnet og Sandvatnet, sør for Sundvasselva (Å.B. Breivik 29.7.2007 & 8.8.2008, not.).

Fjellburkne (*Athyrium distentifolium*) er ifølge Artskart observert på et tjuetalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) fant arten i 35 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde sentralt i fjellområdet. Arten vokser i bekkedaler, steinete snøleier og rasmark.

Fjell-lodnebregne (*Woodsia alpina*) finnes i bergsprekker, svaberg og rasmarker. Den er observert to steder i nasjonalparken; Ruffen (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**) og litt øst av Lagovatnet, innunder Seglfjellet i sprekker i vestvendte kalkberg (Alm 1991; T. Alm 5.7.1984, **TROM**).

Dverglodnebregne (*Woodsia glabella*) er bare kjent fra en lokalitet i nasjonalparken, i sørvestskrånning av Urdfjellet i skrent på kalkgrunn om lag 700 meter over havet (Å.B. Breivik 14.8.2004, **TROM**). Dverglodnebregne er en nordlig unisentrisk fjellplante, som har et østlig tyngdepunkt i utbredelsen i Nordland. Bortsett fra ett funn på Reipå i Meløy (A. Løken 17.6.2001, **TROM**), er dette det eneste funnet av arten så nært kysten i denne delen av Nordland.

Skjørlok (*Cystopteris fragilis*) er registrert noen få steder; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet- Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbadt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), ved Daumannsvatnet og sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 5.8.2003, **TROM** & 10.8.2008, not.). Skjørlok vokser i bergsprekker og -hyller, rasmarker og sørberg.

Figur 6. Den lille bregna kalkklok (*Cystopteris alpina*) står oppført som «nær truet» (NT) på den norske rødlista. Planten opptrer hyppig i nasjonalparken. Foto © Trond Skoglund.

Kalkklok (*Cystopteris alpina*) står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Arten er knyttet til snøleier, karstsprekker og berg på marmorberggrunn. Den er ifølge Artskart observert på et førtitalls lokaliteter i fjellområdet. Alm (1991) fant arten i 20 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde sentralt i fjellområdet. I to av rutene var den vanlig. Kalkklok er en svakt nordlig unisentrisk fjellplante. Láhko må kunne betegnes som et hovedområde for arten i Salten, da den ikke har i nærheten så tallrike forekomster i de andre fjellområdene som er undersøkt av Prosjekt Saltens Flora.

Fjell-lok (*Cystopteris montana*) er registrert to steder i nasjonalparken; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet- Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), sørøstsida av Saravatnet på en avsats i fuktig, nordvendt bergvegg (T. Alm 19.8.1984, **TROM**; Alm 1991).

Fugletelg (*Gymnocarpium dryopteris*) er funnet på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbadt 11.8.1976, not.), ved Konradvatnet, nordvest for Lagovatnet, ved

Forsvatnet hvor den ble vurdert som svært vanlig (Alm 1991), sørsida av Ruffen, nordsida av Småsandvatnan og to steder vest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2007-2008, not.). Arten opptrer i fjellskog, rasmarker og vierkratt.

STORTELGFAMILIEN (*DRYOPTERIDACEAE*)

Ormetelg (*Dryopteris filix-mas*) er registrert ett sted i nasjonalparken; på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.). Arten opptrer i fjellbjørkeskog, blokkmark og sørberg.

Sauetelg (*Dryopteris expansa*) vokser i fjellbjørkeskog, fjellskråninger og steinur og er observert øst for Fellvatnet, tre steder mellom Forsvatnet og Fellvatnet (Alm 1991; T. Alm 21.8.1984, **TROM**), sør for Sundvasselva og et par steder sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 8.8 & 10.8.2008, not.).

Taggbregne (*Polystichum lonchitis*) finnes i rasmarker, berg og karstsprekker og er ifølge Artskart registrert på et tjuetalls lokaliteter. Alm (1991) oppdaget den i 17 av 41 kilome-

terruter i sitt undersøkelsesområde sentralt i fjellområdet. I tre av rutene var den vanlig.

HENGEVINGFAMILIEN (*THELYPTERIDACEAE*)

Hengeving (*Phegopteris connectilis*) er observert på 14 lokaliteter; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet- Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbadt 11.8.1976, not.), litt nord for Rosenvatnet, vestsida av Sundvatnet, sørsida av Urdfjellet, ved Forsvatnet, nord for Lagovatnet, på Seglfjellet (T. Alm 1984, TROM; Alm 1991), nord for Fellvatnet, sørsida av Ruffen, nordøst for Rundvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet, Harefjellet, ved Småsandvatnan (Å.B. Breivik 1998-2008, not.). Hengeving vokser i fjellbjørkeskog, høgstaudelieier, rasmarker og vierkjerr.

SYPRESSFAMILIEN (*CUPRESSACEAE*)

Einer (*Juniperus communis*) er ifølge Artskart registrert om lag 20 steder i fjellområdet. Alm (1991) fant arten i 29 av 41 ruter i undersøkelsesområdet. I 12 ruter var den vanlig. Arten skilles i to underarter, bakkeiner (ssp. *communis*) og fjelleiner (ssp. *nana*). Noen funn i området er bestemt til underarten fjelleiner.

VIERFAMILIEN (*SALICACEAE*)

Bleikvier (*Salix hastata*) vokser i reinroseheier, snøleier, rasmark, grasbakker og grunne myrer. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder spredt gjennom hele nasjonalparken. Alm (1991) fant arten i 32 av 41 ruter i undersøkelsesområdet. I 20 ruter var den vanlig eller svært vanlig. Arten skilles i flere underarter, og det er trolig underarten fjellbleikvier (ssp. *hastata*) som vokser i fjellområdet.

Svartvier (*Salix myrsinifolia* ssp. *myrsinifolia*) vokser i fuktig fjellbjørkeskog, myr- og vannkanter og er funnet på høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, TRH). En forekomst ved Nedre Navervatnet

kan være funnet utenfor nasjonalparken (J. Reiersen 31.7.1949, TROM).

Grønnvier (*Salix phylicifolia*) er observert på flate elvesletter nær sørøstenden av Arstadvatnet (T. Alm 18.8.1984, TROM) og sørvest for Nedre Krokvatnet i nordvendt bekke-dal på kalkgrunn (Å.B. Breivik 10.8.2008, not.).

Småvier (*Salix arbuscula*) er kalkkrevende og knyttet til bekkekanter, karstsprekker og kalkhei i fjellet. Arten er observert et tjuetalls steder i nasjonalparken.

Ullvier (*Salix lanata*) opptrer i frodige høgstaudelieier, bekkedaler, myr- og vannkanter. Den er registrert på om lag 20 lokaliteter i nasjonalparken.

Lappvier (*Salix lapponum*) vokser i fjellenger, lyngheier, bergrabber og fjellbjørkekratt. Den er ifølge Artskart observert 16 steder; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet- Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbadt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), nordvestsida av Store Sandvatnet, ved Lille Svalvatnet, vestsida av Saravatnet, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 2008-2014, not.), sørvestsida av Store Sandvatnet, sørsida av Ruffen, sørsida av Urdfjellet, sør for Sundvasselva, sørvest for Nedre Krokvatnet to steder, vestsida av Sokumtinden, ved Småsandvatnan (Å.B. Breivik 2002-2008, not.), østsida av Seglvatnet (M. Stensland 16.8.2015, not). Alm (1991) noterte funn i 12 av 41 ruter i undersøkelsesområdet. I seks ruter var den vanlig.

Myrtevier (*Salix myrsinites*) er knyttet til engsnøleier, rabber, bekkekanter og myrer, oftest på kalkrik grunn. Den er ifølge Artskart funnet på et trettitalls lokaliteter i fjellområdet. Alm (1991) registrerte enkelte og spredte forekomster i 10 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet.

Myrvier (*Salix glauca*) opptrer i fuktig hei, vierkratt, bekke- og vannkanter. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder i fjellområdet. Alm (1991) registrerte funn i 11 av 41 kilometer-ruter i undersøkelsesområdet. I fem ruter var den vanlig. Myrvier skilles i to underarter; sølvvier (ssp. *glauca*) som er den langt vanligste og russevier (ssp. *stipulifera*) som er samlet inn fem steder lengst sørvest i fjellområdet; ved Nedre Navervatn (J. Reiersen 31.7.1949, **TROM**), Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 2.8.1949, **TRH**) og tre steder ved Namnlausvatnet (T. Skoglund 9-15.7.1998, **TROM**).

Rynkevier (*Salix reticulata*) er ifølge Artskart registrert på et førtitalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) observerte den i 37 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 34 ruter var den vanlig eller svært vanlig. Rynkevier vokser på vindslitte reinrosrabber, grasbakker, berg og grunne myrer på kalkgrunn.

Musøre (*Salix herbacea*) vokser i snøleier, kreklingheier, rabber, strender og berghyller. Den er funnet på et trettitalls steder ifølge Artskart. Alm (1991) observerte den i 36 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 34 ruter var den vanlig eller svært vanlig.

Polarvier (*Salix polaris*) vokser i snøleier på kalkgrunn. Arten er registrert på 17 lokaliteter i nasjonalparken, men er trolig oversett; ved Nedre Navervatn (J. Reiersen 30.7.1949, **TROM**), vestsida av Sokumtinden, østsida av Urdfjellet (H. Anderssen 10.8.1974, not.; 16.8.1979, **TRH**), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 24.8.1976, **TRH**), ved Heinbergelva, nord for vatn 600 i Láhko, Langtjønna nord for Sundvatnet (Å.B.Breivik 2002-2003, **TROM & not.**), nordsida av Namnlausvatnet to steder, nord for Lille Svalvatnet, sørsida av Store Sandvatnet, høyde- drag vest for Svalvatnet fire steder (T. Skoglund 2008-2014, **TROM & not.**), sør for Store Sandvatnet (T. Skoglund & M. Nettelblatt 25.8.2005, **TROM**), Sandtinden (P.G. Larsen & D. Holtan 4.8.2008, not.).

Figur 7. Polarvier (*Salix polaris*). Foto © Trond Skoglund.

Krysning eller hybridisering mellom vierartene er generelt svært vanlig. I Láhko nasjonalpark er følgende vierhybrider innsamlet:

- Myrvier x grønnvier (*S. glauca* x *phylicifolia*); nær høyde 670 nord for Namnlausvatnet (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**), «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**), sørsida og nordøstsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 27.8.1997 og 4.8.2008, **TROM**).
- Myrvier x myrtevier (*S. glauca* x *myrsinites*); høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (J. Reiersen 4.8.1949, **TROM**), lia mellom Sokumvatnet og Sandvatnet (Å.B. Breivik & J. Breivik 1.7.2007, **TROM**).
- Myrvier x svartvier (*S. glauca* x *myrsinifolia*); høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, **TRH**), ved Nedre Navervatnet (J. Reiersen 31.7.1949, **TROM**), nordsida av Sundvasselva (T. Alm 21.8.1984, **TROM**), vest for Namnlausvatnet (T. Skoglund 15.7.1998, **TRH**).
- Lappvier x grønnvier (*S. lapponum* x *phylicifolia*); vestsida av Fiskvatnet (T. Alm 16.8.1984, **TROM**).
- Storvier x myrtevier (*S. myrsinifolia* x *myrsinites*); nær Store Ruffen (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**).

BJØRKEFAMILIEN (*BETULACEAE*)

Bjørk (*Betula pubescens*) opptrer i lesider og frodige skråninger i lavalpin sone, det vil si fra fjellbjørkeskogen og opp mot 700 meters høyde. Inne i selve nasjonalparken er det stort sett skogbart, men i bratte sør- og vesthellinger kan en finne partier med skog, gjerne av høgstaudetypen. Artskart oppgir et tjuetalls forekomster i nasjonalparken. Alm (1991) registrerte bjørk i 32 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 25 av disse var arten vanlig eller svært vanlig. Arten skiller i to underarter; dunbjørk (ssp. *pubescens*) og fjellbjørk (ssp. *tortuosa*). Sistnevnte er den som hovedsakelig opptrer i nasjonalparken.

Dvergbjørk (*Betula nana* ssp. *nana*) vokser i fjellenger, myrer, lesider og strender. Artskart oppgir 13 observasjoner i fjellområdet; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet- Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), vestsida av Fiskvatnet (T. Alm 16.8.1984, **TROM**), nord for Lille Storglomvatnet, nordsida av Svalvatnet, vestsida av Lille Svalvatnet, nord for Svalvasselva, vestsida av Saravatnet (T. Skoglund 1998-2008, not.), nordsida av Store Sandvatnet, sørskråninga av Urdfjellet, ved Daumannsvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.). Alm (1991) registrerte dvergbjørk i 17 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I ti av rutene var arten vanlig.

Hybriden mellom dvergbjørk og bjørk (*Betula nana* x *pubescens*) er samlet ved Sandvatna helt sør i nasjonalparken (J. Reiersen 31.7.1949, **TROM**). Hybriden er nok underrapportert. Det finnes store kjerr av den, blant annet i områdene nord for Sundvatnet/Forsvatnet mot Urdfjellet (Å.B. Breivik pers. medd.).

NESLEFAMILIEN (*URTICACEAE*)

Brennesle (*Urtica dioica* ssp. *dioica*) er observert på en enkelt lokalitet i fjellet, ved Fiskvatnet hvor den var kulturspredt ved hytte (Alm 1991).

SLIREKNEFAMILIEN (*POLYGONACEAE*)

Høymol (*Rumex longifolius*) er kulturspredt og opptrer ved hytter mellom Sundvatnet og Fiskvatnet og på sørsida av Fiskvatnet (Alm 1991).

Engsyre (*Rumex acetosa*) opptrer i snøleier, karstsprekker og høgstaudeenger. Artskart oppgir om lag 20 observasjoner i området. Alm (1991) har notert arten i 38 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 35 av rutene var arten vanlig eller svært vanlig. Arten skiller i to underarter; setersyre (ssp. *lapponicus*) og matsyre (ssp. *acetosa*). Alm (1991) har ført alle sine registreringer til underarten setersyre. Ett funn i snøleie på høydedraget sør for Namnlausvatnet er bestemt til underarten matsyre (T. Skoglund 13.8.1999, **TROM**).

Rabbesyre (*Rumex acetosella* ssp. *arenicola*) er funnet i sørvestvendt reinrosehei på kalkgrunn sør for Arstadvassryggen (T. Alm 18.8.1984, **TROM**).

Fjellsyre (*Oxyria digyna*) vokser i snøleier, bekeleier og strender. Artskart angir et trettitalls observasjoner i fjellområdet. Alm (1991) observerte fjellsyre i 30 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 17 av rutene var den vanlig.

Harerug (*Bistorta vivipara*) opptrer i lyng- og grasheier, reinrosrabber, engsnøleier og grunne myrer. Arten er funnet helt opp i nesten 1200 meters høyde på Sokumtinden. Artskart oppgir et førtitalls forekomster i nasjonalparken. Alm (1991) fant den i 40 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 31 av rutene var harerug vanlig eller svært vanlig.

NELLIKFAMILIEN (*CARYOPHYLLACEAE*)

Småsmelle (*Atocion rupestre*) vokser i sørberg, blokkmark og rasmark. Planten er bare funnet på Ruffen, der den ble samlet inn av Olav Gjærevoll (1.8.1949, **TRH**).

Setersmåarve (*Sagina saginoides*) er funnet på strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), høydedraget vest for Sundvatnet, ved vatn 532 sør for Sundvatnet, i lia øst for Arstadvassryggen (T. Alm 1984, **TROM**), Harefjellet; Urdfjellet, sørsida av Urdfjellet, ved tjernet nordøst for Rundvatnet, øst for Láhko, sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik 2002-2008, **TROM** & not.), et par steder ved høyde 595 sør for Namnlausvatnet, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 2000-2014, **TROM** & not.). Arten vokser i grusete snøleier, rasmark, berg og mark som er overrisla av vann.

Jøkelsmåarve (*Sagina nivalis*) opptrer på åpen, fuktig jord i snøleier, strender og overrislingsmark. Planten er registrert på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.) og i Láhko sør for vatn 662 (Å.B. Breivik 6.8.2002, **TROM**).

Grannarve (*Minuartia stricta*) er notert mellom Store Sandvatnet og Øvre Navervatnet (O. Gjærevoll 1.8.1949, not.), Sandtinden på kalkgrus i sørskrent (D. Holtan 4.8.2008, **TROM**), Fiskvasskardet like vest for høyde 668 på kalkrabb (T. Skoglund 15.8.2013, not. & fotobelegg som er konfirmert av Torstein Engelskjøn).

Tuearve (*Minuartia biflora*) vokser i åpen grus, rabber, blokkmark og mosedekke på berg. Planten er observert ved Nedre Navervatnet, nord for Storglomvatnet (J. Reiersen 1949, **TROM**), på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 1976, not.), høydedraget nord for Sundvatnet, vestsida av Sundvatnet (T. Alm 1984, **TROM**), Urdfjellet, sørsida av Store Sandvatnet, på Sokumtinden

flere steder (Å.B. Breivik 2004-2007, **TROM** & not.) og sørskråninga av Sandtinden (D. Holtan 4.8.2008, **TROM**).

Skredarve (*Arenaria norvegica*) er kjent fra høyde 745 øst for Svalvatnet, hvor den ble observert flere steder i kalkgrus på vindslitte rabber, og ved utløpet av Lille Svalvatnet der den vokste på fuktig grus på berg (T. Skoglund 20.7.1999, **TROM**; 17.08.2017, not.).

Skogstjerneblom (*Stellaria nemorum*) vokser i frodig fjellbjørkeskog, høgstaudelie og bekkefar og er observert ett sted i nasjonalparken; på nordsida av Sundvasselva (T. Alm 21.8.1984, **TROM**; Alm 1991).

Brearve (*Cerastium cerastoides*) er ifølge Artskart funnet på om lag 20 lokaliteter i snøleier, bekkefar og våte mosetepper. Alm (1991) har notert enkelte og spredte funn av brearve i 9 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet.

Fjellarve (*Cerastium alpinum*) vokser i karstsprekker, berghyller, rabber og heier. Artskart oppgir om lag 20 forekomster i fjellområdet. Alm (1991) registrerte enkelte og spredte funn i 19 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. Arten skilles i to underarter; grå fjellarve (ssp. *alpinum*) som opptrer hyppig i hele fjellområdet og ullarve (ssp. *lanatum*) som er funnet tre steder helt sør i nasjonalparken; ved Sandvatnet, mellom Navervatnet og Storglomvatnet (J. Reiersen 31.7 & 2.8.1949, **TROM**) og høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, **TRH**).

Hybriden mellom fjellarve og snøarve (*Cerastium alpinum* x *nigrescens*) er samlet inn i sørskråninga av Ruffen (J. Reiersen 1.8.1949, **TRH**) og sørvestsida av Sokumtinden i sørvendt skrent på marmor (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**).

Snøarve (*Cerastium nigrescens*, tidligere *C. arcticum*) er med på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Den er observert på Ruffen (O. Gjære-

voll 1.8.1949, **TRH**), nord for Storglomvatnet (B. Berre & E. Forbord 23.8.1976, **TRH**), nord for Arstadvatnet (T. Alm 18.8.1984, **TROM**), i sørvestskråninga av Sokumtinden på kalkgrunn (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, not.), ved høyde 723 øst for Láhko, Urdfjellet på høyde 1040 m o.h. (Å.B. Breivik 30.8.2003 & 14.8.2004, **TROM**). Planten finnes på elvegrus, blokkmark, overrislingsmark, flytjord og steinete snøleier.

Skogarve (*Cerastium fontanum* ssp. *fontanum*) er påvist bare ett sted i nasjonalparken; i grasmark rundt gammen på østsida av Seglvatnet (T. Alm 20.8.1984, **TROM**). Arten er vanligvis knyttet til høgstaudeenger, vierkratt, elvestrender og bjørkeskog.

Fjelltjæreblom (*Viscaria alpina*) opptrer i kalkheier, grunne myrer, engsnøleier og berghyller. Ifølge Artskart er den observert om lag 20 steder. Alm (1991) registrerte arten i 17 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde.

Rød jonsokblom (*Silene dioica*) er knyttet til rasmark, bekkekanter, høgstaudeenger og fjellbjørkeskog. Arten er ifølge Artskart observert 12 steder i fjellområdet; ved Sandvatnet helt nord i nasjonalparken (H. Anderssen 5.8.1969, **TROM**), nord for Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), et par steder ved høyde 575 nord for Sundvatnet (T. Alm 6.7.1984, **TROM**; P.I. Larsen 6.7.1984, **TROM**; Å.B. Breivik 1.8.1998, not.), sørsida av Urdfjellet, sørsida av Ruffen, sørsida av Sandtinden (Å.B. Breivik 2002-2008, not.), østsida av Arstadvatnet, Tverrådalen øst for Arstadalen, øst for Elineelva (M. Stensland 2011 & 2015, not.), nord for Fellvatnet (T. Skoglund 26.8.2015, not.). Alm (1991) registrerte arten i 20 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I åtte ruter var den vanlig eller svært vanlig.

Fjellsmelle (*Silene acaulis*) vokser på rabber, grusstrender ved elver og vatn, berg og eng-

snøleier. Artskart oppgir et førtitalls observasjoner i nasjonalparken. Alm (1991) noterte arten i 37 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I 34 av rutene var arten vanlig eller svært vanlig.

SOLEIEFAMILIEN (*RANUNCULACEAE*)

Ballblom (*Trollius europaeus*) vokser i høgstaudeenger, bekkekanter og frodig fjellbjørkeskog. Artskart oppgir et tjuetalls observasjoner i området. Alm (1991) noterte arten i 35 av 41 kilometerruter sentralt i nasjonalparken. I 18 av rutene var arten vanlig eller svært vanlig.

Fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) opptrer i reinroseheier, engsnøleier og myrer. Ifølge Artskart er det gjort et trettitalls funn av arten i nasjonalparken. Alm (1991) noterte arten i 37 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet sentralt i nasjonalparken. I 30 av rutene var arten vanlig eller svært vanlig.

Blå tyrihjelms (*Aconitum lycoctonum* ssp. *septentrionale*) vokser i fjellbjørkeskog, høgstaudeenger, vierkratt og bekkekanter og er ifølge Artskart funnet sju steder i nasjonalparken; høydedraget vest for Svalvatnet (O. Gjærevoll 30.7.1949, not.), strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), under det store flåget på nordsida av Seglvatnet (T. Alm 4.7.1984, **TROM**), sør for Tverråga, øst for Elineelva (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.), nordsida av Fellvatnet (T. Skoglund 26.8.2015, not.). Alm (1991) noterte arten i 14 av 41 kilometerruter sentralt i nasjonalparken. I ni av rutene var arten vanlig eller svært vanlig.

Issoleie (*Ranunculus glacialis*) står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Issoleie finnes på blokkmark, steinete snøleier og fuktig skifermark. Arten er observert et tjuetalls steder i fjellområdet.

Bakkesoleie (*Ranunculus acris*) vokser i høgstaudebakker, forsenkninger i heier, frodige fjellenger, engsnøleier og karstsprekker. Artskart oppgir et trettitalls observasjoner i nasjonalparken. Alm (1991) fant den i 37 av 41 kilometerruter sentralt i nasjonalparken. I 26 av rutene var arten vanlig eller svært vanlig. Nylig er det meste av innsamla materiale av bakkesoleie fra fjellområdet ombestemt til fjellssoleie (*Ranunculus subborealis* ssp. *pumilus*), og det er trolig denne som er vanlig i fjellområdet.

Dvergssoleie (*Ranunculus pygmaeus*) er registrert på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 1976, not.), Nordre Glomvassfjellet (O. Gjærevoll 3.8.1949, not.), øst-nordøst av Rundvatnet (T. Alm 20.8.1984, **TROM**), sørvestskråninga av Urdfjellet og topplatået av Sokumtinden 1190 meter over havet (Å.B. Breivik 14.8.2004, **TROM**; Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**). Planten er knyttet til snøleier, dammer, blokkmark og overrislete berg.

Småvasssoleie (*Ranunculus trichophyllus*) vokser i tjern, innsjøer og ferskvannsstrender og er rapportert fra Sandvatnet helt sør i nasjonalparken (Langangen & Breivik 2010, s. 209).

Dvergvasssoleie (*Ranunculus confervoides*) finnes i innsjøer, tjern og på ferskvannsstrender og er samlet tre steder i nasjonalparken; Rundvatnet, tjernet nordøst for Rundvatnet og Svalvatnet (A. Langangen 5-7.8.2008, **O**).

KORSBLOMSTFAMILIEN (*BRASSICACEAE*)

Rosekarse (*Braya linearis*) vokser på vindslitte rabber, rasmark og grusmark på kalkgrunn. Arten er funnet om lag ti steder, de aller fleste i den sørlige delen av nasjonalparken; sørøst for Store Ruffen i sørskråning av høyde 717, nord for Namnlausvatnet, høydedraget vest for Svalvatnet, mellom Nedre Navervatnet og Lille Sandvatnet, mellom Sandvatnet og Øvre Navervatnet (O. Gjærevoll 1949, TRH & not.; J. Reiersen 1949, **TROM**), flere steder i sørskrå-

ningen av høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, **TRH**; Hj. Schulz 6.8.1949, **TRH**; T. Skoglund 5.7.2009, **TROM**), på høyde 628 sørvest av Fiskvatnet, sparsomt på kalkskifergrus ved elv (T. Alm 16.8.1984, **TROM**), vestskråninga av Sokumtinden (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, not.), nord for Kjerringa (L. Dalen 30.7.2008, not.), nord for Fiskvasskardet (T. Skoglund 15.8.2013, not.), Gamhaugen (D. Holtan 6.8.2008, not.; Holtan & Larsen 2009).

Figur 8. Rosekarse (*Braya linearis*). Foto © Trond Skoglund.

Polarkarse (*Cardamine pratensis* ssp. *angustifolia*) er knyttet til snøleier, grusmark og ferskvannsstrender og er observert ved Lagovatnet (Å.B. Breivik 13.8.2005, **TROM**; Langangen & Breivik 2010).

Høyfjellskarse (*Cardamine bellidifolia*) er knyttet til våt grus og våte snøleier. Planten er notert på Nordre Glomvassfjellet (O. Gjærevoll 3.8.1949, not.), nordsida av Storglomvatnet av (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), nordre del av Láhko (T. Alm 21.8.1984, **TROM**), vest for toppen av Urdfjellet, sørvestskråninga av Urdfjellet, vestskråninga av Sokumtinden (Å.B. Breivik 16.9.2001 & 14.8.2004, **TROM** & not.; Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, not.), Skavldalen øst for Kvitsteindalen (T. Skoglund 4.8.2009, not.).

Bergskrinneblom (*Arabis hirsuta*) er ifølge Artskart funnet 16 steder; «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1.8.1949, not.), på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 24.8.1976, **TRH**), sørsida av Urdfjellet ved høyde 575 to steder, i dalsøkket nord for Forsvatnet, vestsida av Gamhaugen, Arstadvassryggen (T. Alm 6.7-20.8.1984, **TROM**), tre steder på nord- og sørsida av Namnlausvatnet, nordøst for Hørnquistvatnet, høyde 717 ved Øvre Navervatnet (T. Skoglund 1999-2008, not.), sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik 8.8.2008, not.), sør for Tverråga, Fiskedalen nord for Arstadvatnet, øst for Elineelva (M. Stensland 16.7.2011 & 15-16.8.2015, not.). Alm (1991) noterte arten i 12 av 41 kilometerruter sentralt i nasjonalparken. I en rute var arten vanlig. Planten opptrer i tørre bakker, rasmarker og berghyller.

Fjellskrinneblom (*Arabis alpina*) er ifølge Artskart observert et tjuetalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) oppgir funn av arten i 35 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 21 av rutene var den vanlig. Fjellskrinneblom vokser i blokk- og grusmark, snøleier, bekkefar og frodige engskråninger.

Lapprubloom (*Draba lactea*) står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Den opptrer i fuktige skråninger, berghyller og overrislet grusmark på kalkgrunn og er funnet på nordsida av Storglomvatnet (J. Reiersen 4.8.1949, **TROM**; E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.) og på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.). Alm (1991) oppgir enkeltfunn av arten i to av de 41 kilometerrutene som han undersøkte i 1984; nordvest for Fiskvatnet og sørvest for Saravatnet.

Bergrubloom (*Draba norvegica*) vokser i berghyller og åpen grus på rabber. Planten er dokumentert fra et tjuetalls lokaliteter i nasjonalparken gjennom innsamlede plantebelegg i herbariene på Tromsø museum (**TROM**) og Vitenskapsmuseet i Trondheim (**TRH**).

Lodnerubloom (*Draba incana*) opptrer på grusmark, i grasbakker og berghyller og er samlet inn på Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 3.8.1949, **TRH**).

SOLDOGGFAMILIEN (*DROSERACEAE*)

Rundsoldogg (*Drosera rotundifolia*) er knyttet til næringsfattig myr og er observert på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.)

Smalsoldogg (*Drosera anglica*) vokser ved bekkekanter og myrtjønner og er registrert på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.). Den er også observert like utafor nasjonalparkgrensen i Daumannsdalen øst for Langvatnet (Å.B. Breivik 10.8.2008, not.).

BERGKNAPPFAMILIEN (*CRASSULACEAE*)

Rosenrot (*Rhodiola rosea*) vokser i blåbærheier, frodige grasbakker, bekkekanter og rabber i fjellområdet. Ifølge Artskart er den observert på om lag 20 lokaliteter. Alm (1991) oppgir funn i 34 av 41 kilometerruter i området som ble undersøkt i 1984. I 19 av disse var den vanlig.

JÅBLOMFAMILIEN (*PARNASSIACEA*)

Jåblom (*Parnassia palustris*) er ifølge Artskart observert et tjuetalls steder spredt over hele fjellområdet, mens Alm (1991) har registrert den i 24 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I 18 ruter var den vanlig. Arten skilles i to underarter; stor jåblom (ssp. *palustris*) og fjelljåblom (ssp. *obtusiflora*). Alm (1991) har bestemt alle sine funn til sistnevnte underart. Vanlige voksesteder er bekkedrag, engsnøleier, vannkanter og grunne fjellmyrer, mest på kalkrik grunn.

SILDREFAMILIEN (*SAXIFRAGACEAE*)

Snøsildre (*Micranthes nivalis*) er observert på sju lokaliteter; på strekningen Sokumvatnet-

Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 1976, not.), nord for vatn 600 i Láhko, nord for Gåsvatnan, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, not.), sør for Gamhaugen (M. Stensland 16.8.2015, not.). Planten vokser på berghyller, rabber og forvitningsgrus.

Grannsildre (*Micranthes tenuis*) står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Den opptrer fuktig og skyggefullt i snøleier, berghyller, overrisslingsmark og fuktige bakker. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder. Alm (1991) noterte arten i 11 av 41 kilometerruter, i hovedsak med enkelte eller spredte funn i rutene.

Stjernesildre (*Micranthes stellaris*) vokser i mosesnøleier, bekkekanter, heier og overrisslingsmark. Alm (1991) observerte den i 25 av 41 kilometerruter i kartleggingsområdet. I tre ruter var den vanlig. Ifølge Artskart er den observert på et tjuetalls steder i fjellområdet.

Bergfrue (*Saxifraga cotyledon*) opptrer på rabber og svaberg og er registrert på høyde 745 vest for Svalvatnet, sørskråninga av Ruffen (O. Gjærevoll 30.7 & 1.8.1949, not.) og nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.).

Rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*) vokser på reinroserabber, berghyller, grunne myrer og snøleier. Planten er ifølge Artskart funnet på et førtitalls lokaliteter. Alm (1991) fant den i 32 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 22 av rutene var den vanlig eller svært vanlig.

Gulsildre (*Saxifraga aizoides*) opptrer langs bekker, i snøleier og på reinroserabber. Alm (1991) observerte den i 39 av 41 kilometerruter i området han undersøkte i 1984. I 36 ruter var den vanlig. Artskart oppgir et førtitalls forekomster i nasjonalparken.

Skåresildre (*Saxifraga adscendens*) er samlet inn på nordsida av Storglomvatnet (B. Berre & E. Forbord 23.8.1976, **TRH**). Den vokser i sørberg, berghyller, forvitningsgrus og reinroseheier.

Knopsildre (*Saxifraga cernua*) opptrer i snøleier, blokkmark og karstsprekker. Artskart oppgir et tjuetalls forekomster i fjellområdet. Alm (1991) observerte den i 27 av 41 kilometerruter i området som ble undersøkt i 1984. I seks ruter var knopsildre vanlig.

Bekkesildre (*Saxifraga rivularis*) er funnet på Nordre Glomvassfjellet, Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 3.8.1949, not.), strekningen Soumvatnet-vestsida av Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), sørsida av Urdfjellet, nord for vatn 662 i Láhko, sørsida av Ruffen et par steder, Harefjellet (Å.B. Breivik 2002-2008, **TROM** & not.; Holtan & Larsen 2009), Skavldalen (T. Skoglund 4.8.2009, not.). Planten vokser i rasmak, blokkmark, snøleier og overrisslingsmark.

Tuesildre (*Saxifraga cespitosa*) vokser på tørre berg, reinroserabber og kalkrike topplåter og er registrert på strekningen Sokumvatnet-vestsida av Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 12.7.2008, **TROM**), på Urdfjellet to steder (Å.B. Breivik 14.8.2004 & 6.10.2008, not.), vestskråninga av Sokumtinden og på topplåtet tre steder opp til 1199 m o.h. (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM** & not.), sørskråninga av Sandtinden (P.G. Larsen & D. Holtan 4.8.2008, not.).

ROSEFAMILIEN (*ROSACEAE*)

Mjødurrt (*Filipendula ulmaria*) opptrer i høgstaudeenger, rasmarker og engsnøleier. Artskart angir observasjoner på ni steder; området Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), i dalen nord for Forsvatnet (T. Alm 21.8.1984, **TROM**), nordsida av

Småsandvatnan, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 31.7.2007 & 10.8.2008, not.), nordøst for Namnlausvatnet, nordsida av Fellvatnet (T. Skoglund 4.8.2008 & 26.8.2015, not.), østsida av Arstadvatnet, øst for Elineelva (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.). Alm (1991) oppgir mjøddurt i 23 av 41 kilometerruter. I seks av rutene var den vanlig eller svært vanlig.

Enghumleblom (*Geum rivale*) vokser i frodig fjellbjørkeskog og høgstaudelier, og er funnet i området Sokumvatnet- Sandvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), ved Kråvatnet (T. Skoglund 14.8.1998, not.), sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 10.8.2008, not.), nord for Fellvatnet (T. Alm 21.8.1984, **TROM**; Å.B. Breivik 1.8.1998, not.).

Reinrose (*Dryas octopetala*) finnes på tørre, vindeksponerte rabber, svaberg og berghyller. Den kan danne tette, vidstrakte matter, såkalte reinroseheier. Arten er ifølge Artskart registrert på om lag 50 lokaliteter. Alm (1991) noterte den i 37 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 33 av rutene var den vanlig eller svært vanlig.

Trefingerurt (*Sibbaldia procumbens*) finnes i snøleier, på berg og rabber. Alm (1991) fant den i 19 av 41 ruter i undersøkelsesområdet, hovedsakelig enkeltfunn og spredte funn i rutene. Artskart oppgir et tjuetalls funn i nasjonalparken.

Myrhatt (*Comarum palustre*) er ifølge Artskart observert på 14 lokaliteter; strekningen Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), ved hytta mellom Sundvatnet og Fiskvatnet (T. Alm 17.8.1984, **TROM**), øst for Gåsvatnan (T. Skoglund 15.8.1998, not.), ved Daumannsvatnet, sør for Sundvasselva, nordøst for Rundvatnet, to steder sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.), tjern

ved Rosenvatnet, tjern nordøst for Rundvatnet, nordenden av Langtjønnna nord for Sundvatnet (A. Langangen 4-5.8.2008 & 6.8.2009, **O**), øst for Seglvatnet (M. Stensland 16.8.2015, not.). Alm (1991) fant den i 10 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet, hovedsakelig enkelte og spredte funn, men i to ruter var myrhatt vanlig. Planten er knyttet til våte steder ved strender, myr og vierkratt.

Snømure (*Potentilla nivea*) er påvist kun ett sted i nasjonalparken; i sørskråninga av høyde 717 nordøst for Øvre Navervatnet, hvor den vokste i sørvendt kalkberg (T. Skoglund 5.8.2006, **TROM**). Snømure er en bisentrisk art. Artens utbredelse i Nordland har et østlig tyngdepunkt, med mange forekomster i fjellene langsetter riksgrensen, på Saltfjellet, Beiarfjellet-Lurfjellet og Skjevlfjellet. Forekomsten i Láhko er i så måte å betrakte som en vestlig utpost.

Flekkmure (*Potentilla crantzii*) finnes i tørre bakker, berg og reinroseheier og er i følge Artskart registrert på om lag 30 lokaliteter. Alm (1991) oppgir den i 27 av 41 kilometerruter. I 14 ruter var den vanlig.

Tepperot (*Potentilla erecta*) vokser i fjellbjørkeskog, myrkanter og lyngmark. Den er funnet ti steder i området; strekningen Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), sørvest for Konradvatnet, ved Kråvatnet (T. Skoglund 14-15.8.1998, not.), ved Rosenvatnet, sørvestsida av Gamhaugen, sørsida av Urdfjellet, nordsida av Lagovatnet (T. Alm 6.7-20.8.1984, **TROM**), ved Daumannsvatnet og vest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 20.8.1988 & 10.8.2008, not.). Alm (1991) noterte tepperot i 10 av 41 kilometerruter. I fire ruter var den vanlig eller svært vanlig.

Molte (*Rubus chamaemorus*) er observert sju steder i nasjonalparken; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet

(E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), nordsida av Seglvatnet (Alm 1991), ved Daumannsvatnet, sørsida av Sundvasselva, området Sundvasselva- Seglvatnet, ved Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.). Planten opptrer på torvmark, næringsfattige myrer og lynghei.

Teiebær (*Rubus saxatilis*) opptrer i sørvendte berg, reinrosehei, høgstaudeenger og engsnøleier og er i følge Artskart funnet på et tjuetalls steder spredt i nasjonalparken. Alm (1991) fant teiebær i 31 av 41 kilometerruter. I 14 ruter var den vanlig eller svært vanlig.

Artene i marikåpeslekta (*Alchemilla*) likner mye på hverandre og kan være besværlig å skille. Ofte er det små detaljer som skiller artene, slik at en god lupe er nødvendig. Bortsett fra fjellmarikåpe er i hovedsak funn dokumentert med belegg tatt med i omtalen nedenfor.

Fjellmarikåpe (*Alchemilla alpina*) vokser i skrenter, berg, rabber og tidlige snøleier. Artskart angir funn på om lag tjue lokaliteter spredt gjennom hele fjellområdet, mens Alm (1991) fant den i 19 av 41 kilometerruter. I ju ruter var den vanlig.

Kildemarikåpe (*Alchemilla glomerulans*) vokser i høgstaudeenger, engsnøleier, bekkekanter og forsenkninger i heier og er samlet på tre steder i fjellområdet; Láhko i den bratte, vestvendte lia (T. Alm 5.7.1984, **TROM**), høydedraget sør for Namnlausvatnet, nord for Lille Sandvatnet, (T. Skoglund 15.7.1998 & 20.7.1999, **TROM**). Alm (1991) registrerte kildemarikåpe i 39 av 41 kilometerruter. I 23 ruter var den vanlig eller svært vanlig.

Nyremarikåpe (*Alchemilla murbeckiana*) er samlet inn på nordvestsida av Seglvatnet i sørøstvendt skråning på kalkgrunn (T. Alm 4.7.1984, **TROM**), på høydedraget sør for Namnlausvatnet i sørvendt grasbakke og nord for Svalvasselva i høgstaudeeng (T. Skoglund 27.8.1997 & 29.7.1998, **TROM**).

Skarmarikåpe (*Alchemilla wichurae*) er dokumentert med belegg fra høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (J. Reiersen 4.8.1949, **TROM**), sør for Gamhaugen i ur i frodig vestvendt li, på sørsida av høyde 575 nordnordøst for Sundvatnet i sørvendt skråning, i dalsøkket nord for Forsvatnet i frodig sørvestvendt skråning (T. Alm 1984, **TROM**) og på høydedraget sør for Namnlausvatnet i kalkhei (T. Skoglund 15.7.1998, **TROM**).

Rogn (*Sorbus aucuparia*) vokser i fjellbjørkeskog og bekkedaler og er ifølge Artskart funnet seks steder i nasjonalparken; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), på nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), sør for Sundvasselva, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik & H. Berg, 8.8.2008, not.; Å.B. Breivik 10.8.2008, not.), sør for Tverråga (M. Stensland 16.7.2011, not.), nord for Fellvatnet (T. Skoglund 26.8.2015, not.). Alm (1991) oppgir funn av rogn i 12 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I to av rutene var den vanlig.

ERTEBLOMSTFAMILIEN (*FABACEAE*)

Tiriltunge (*Lotus corniculatus*) opptrer i reinroseheier, engsnøleier, fjellbjørkekratt og lyngmark. Artskart oppgir om lag 30 observasjoner i nasjonalparken. Alm (1991) fant tiriltunge i 28 av 41 ruter. I 12 av rutene var arten vanlig.

Rundbelg (*Anthyllis vulneraria*) vokser i reinroseheier, rasmarker og sørvendte berg. Artskart oppgir et tjuetalls funn, hovedsakelig i den sørlige delen av nasjonalparken. Alm (1991) registrerte enkelte og spredte funn i 18 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. Arten skiller i flere underarter, men i nasjonalparken er det fjellrundbelg (ssp. *lapponica*) som er enerådende.

Setermjelt (*Astragalus alpinus*) finnes i lynghei, fjellbjørkeskog og på vindslitte rabber. Artskart oppgir et trettitalls observasjoner i nasjonalparken. Alm (1991) registrerte den i

29 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 14 av rutene var den vanlig. Arten skilles i to varieteter; fjellmelt (*A. a. var. alpinus*) og lappmjelt (*A. a. var. arcticus*), og begge er kjent fra området.

Blåmjelt (*Astragalus norvegicus*) opptrer langs bekkekanter, i reinroseheier, høgstaudenger og sørberg. Arten er funnet ti steder i nasjonalparken; høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (J. Reiersen 4.8.1949, **TROM**; O. Gjærevoll 4.8.1949, **TRH**), Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 2.8.1949, **TRH**; J. Reiersen 2.8.1949, **TROM**; Hj. Schulz 5.8.1949, **TRH**), Nordre Glomvassfjellet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 1949, not.), i området Sokumvatnet-Sandvatnet-vestsida av Sokumfjellet (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nord for Seglvatnet, østsida av Arstadvatnet, lia øst for Arstadvassryggen (T. Alm 18.8.1984, **TROM**; Alm 1991), øst for Store Sandvatnet (T. Skoglund & M.G. Nettelblatt 25.8.2005, **TROM**), Gamhaugen (Holtan & Larsen 2009).

Reinmjelt (*Oxytropis lapponica*) finnes for det meste på tørre og vindblåste kalkrabber, rasmarker og forvittringsgrus. Artskart oppgir ti funnsteder, de fleste i den sørlige delen av nasjonalparken; vestsida av Nordre Glomvassfjellet, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 3.-4.8.1949, **TRH**), Kjerringa nord for Storglomvatnet flere steder (J. Reiersen 2.8.1949, **TROM**; O. Gjærevoll 2.8.1949, **TRH**; T. Skoglund 4.9.2000, **TROM** & 25.8.2005, not.), ved Sandvatnet (O. Gjærevoll 31.7.1949, **TRH**), sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, not.), nordøst for Store Sandvatnet (Å.B. Breivik 15.8.2007, not.), Seglfjellet, øst for Seglvatnet (T. Alm 4.7 & 20.8.1984, **TROM**; Alm 1991), Kvitsteindalen (T. Skoglund 29.6.2002, **TROM**), Gamhaugen (Holtan & Larsen 2009). Alm (1991) registrerte reinmjelt i 10 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet, de fleste med enkelte og spredte funn. I en av rutene var den vanlig.

STORKENEBBFAMILIEN (*GERANIACEAE*)

Skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*) vokser i frodige høgstaudebakker, engsnøleier, fjellbjørkekratt og fordypninger i heier. Ifølge Artskart er den registrert på et trettittalls lokaliteter i nasjonalparken. Alm (1991) noterte den i 40 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 34 av rutene var den vanlig eller svært vanlig.

FIOLFAMILIEN (*VIOLACEAE*)

Fjellfiol (*Viola biflora*) er ifølge Artskart registrert på et trettittalls lokaliteter. Alm (1991) fant den i 39 av 41 kilometerruter i området han undersøkte i 1984. I 38 ruter var arten vanlig. Fjellfiol vokser i bjørkelier, snøleier, karstsprekker, reinroseheier, langs bekke- og kildedrag.

Myrfiol (*Viola palustris*) er registrert i området Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), ved Rosenvatnet ett enkelt funn (Alm 1991), nord for Sundvatnet, ved Daumannsvatnet og et par steder ved Småsandvatnan på sørsida av Sandtinden (Å.B. Breivik 1988-2007, not.), i Tverrådalen øst for Arstadelva, ved Gamhaugen (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.). Planten opptrer på fuktige steder i myr, snøleier og strender.

Engfiol (*Viola canina*) er samlet inn fire steder i nasjonalparken; sørskråninga av Ruffen (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**; J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**), nordøst for Rundvatnet, sørvest for vatn 597 (594 på dagens kart) på sørsida av Urdfjellet, dalsøkket nord for Forsvatnet (T. Alm 4-7.7.1984, **TROM**; Alm 1991). Planten vokser i lune, frodige og sørvendte lier og bakker. De fleste av belegga er bestemt til underarten lifiol (ssp. *nemoralis*).

MJØLKEFAMILIEN (*ONAGRACEAE*)

Geitrams (*Chamerion angustifolium*) er ifølge Artskart observert 12 steder i fjellområdet; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nord for Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), østsida av Arstadvatnet (T. Alm 18.8.1984, **TROM**), vestsida av Saravatnet, nord for Fellvatnet (T. Skoglund 12.7.2008 & 26.8.2015, not.), sør for Sundvasselva, sørsida av Urdfjellet, sørvest for Nedre Krokvatnet to steder, Småsandvatnan (Å.B. Breivik 2002-2008, not.), østsida av Arstadvatnet, øst for Elineelva (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.). Alm (1991) noterte den i 19 av de 41 kilometerrutene han undersøkte sentralt i fjellområdet. I tre ruter var den vanlig, mens det i resterende ruter ble funnet enkelte og spredte funn. Planten vokser i bjørkekratt, frodige høgstaudebakker og sørvendte rasmarker.

Myrmjølke (*Epilobium palustre*) er bare kjent fra området Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.). Arten vokser på myrer, strender, vierkratt og sumpskog.

Dvergmjølke (*Epilobium anagallidifolium*) vokser i myr- og bekkekanter og snøleier. Planten er observert 17 steder i nasjonalparken; Nordre Glomvassfjellet, Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 2.8.1949, not.), i området ved Sandvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nordsida av Lagovatnet (T. Alm 21.8.1984, **TROM**; Alm 1991), ved Kråvatnet, Lille Svalvatnet og flere steder på nordsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 1998-2008, not.), sørsida av Ruffen, nordsida av Store Sandvatnet, Rundvasstjønna, øst og nord for Láhko, vestskråninga av Sokumtinden, et par steder vest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, not.).

Setermjølke (*Epilobium hornemannii*) vokser ved bekkekanter, i snøleier, karstsprekker og der det er fuktig mosevegetasjon. Innenfor

nasjonalparken er den observert på 15 lokaliteter; nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), østsida av Arstadvatnet, Arstadvassryggen, Karstvatnan, østsida av Saravatnet, vestsida av Fiskvatnet, sør for Rosenvatnet, vestsida av Sundvatnet, nordsida av Sundvasselva (T. Alm 1984, **TROM**; Alm 1991), sørsida av Urdfjellet, nord for vatn 661 i Láhko, Sokumvatnet-Sandvatnet (Å.B. Breivik 2002-2007, **TROM** & not.), ved Gamhaugen (D. Holtan, 6.8.2008, not.), ved Kråvatnet, nordvest for Fiskvasskardet (T. Skoglund 14.8.1998 & 15.8.2013, not.).

Hvitmjølke (*Epilobium lactiflorum*) opptrer i karstsprekker, bekkekanter og snøleier og er funnet på 19 steder i fjellområdet; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nord for Storglomvatnet (B. Berre & E. Forbord 23.8.1976, **TRH**), i dalsøkket nord for Forsvatnet, nord for Lagovatnet, nord for Rosenvatnet, sør-sørøst for Rosenvatnet, vest for Sundvatnet, ved Sundvatnet, sørøstsida av Seglvatnet (T. Alm 1984, **TROM**; Alm 1991), nord for Svalvasselva, ved Kråvatnet, nordsida av Namnlausvatnet to steder, sørsida av Store Sandvatnet (T. Skoglund 1998-2008, **TROM** & not.), vestskråninga av Sokumtinden, Urdfjellet, sørsida av Ruffen, nord for Sundvatnet, sørsida av Store Sandvatnet (Å.B. Breivik 1998-2008, not.).

KORNELLFAMILIEN (*CORNACEAE*)

Skrubbær (*Chamaepericlymenum suecicum*) vokser i fjellbjørkeskog og blåbærhei og er ifølge Artskart observert 11 steder i nasjonalparken; Sokumvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), nordsida av Sundvasselva (T. Alm 21.8.1984, **TROM**), ved Kråvatnet, sørvest for Konradvatnet, nordsida av Fellvatnet (T. Skoglund 14-15.8.1998 & 26.8.2015, not.), ved Daumannsvatnet, nord for Sundvatnet, vest for Nedre Krokvatnet to steder (Å.B. Breivik 1998-2008, not.). Alm (1991) gjorde enkelt-

funn i 10 av 41 kilometerruter innenfor sitt undersøkelsesområde og vurderte den som vanlig i bare en rute, nærmere bestemt på nordvestsida av Lagovatnet.

SKJERMPLANTEFAMILIEN (*APIACEAE*)

Hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*) er kulturspredt og bare observert i umiddelbar nærhet av to hytter ved Kråvatnet og vest for Lille Sandvatnet (T. Skoglund 15.8.1998 & 20.7.1999, not.).

Sløke (*Angelica sylvestris*) opptrer i frodige høgstaudeenger, skogkanter og vierkratt. Artskart oppgir funn tre steder i nasjonalparken; Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.; Å.B. Breivik 29.7.2007, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet Seglvatnet (E.I Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nær toppen av Gamhaugen øst for Seglvatnet (T. Alm 20.8.1984, TROM). Alm (1991) noterte enkelte og spredte funn i 8 av de 41 kilometerrutene han undersøkte sentralt i fjellområdet.

Fjellkvann (*Angelica archangelica* ssp. *archangelica*) vokser i vierkratt, åpen skog, ved bekkekanter og innsjøstrender. Artskart oppgir 16 forekomster spredt over hele fjellområdet, mens Alm (1991) registrerte den i 33 av 41 ruter i sitt undersøkelsesområde. I 16 ruter var den vanlig.

LYNGFAMILIEN (*ERICACEAE*)

Perlevintergrønn (*Pyrola minor*) opptrer i grasbakker, engsnøleier, rabber, myr- og bekkekanter og er ifølge Artskart funnet på et tjuetalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) gjorde enkelte og spredte funn i 13 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet.

Norsk vintergrønn (*Pyrola grandiflora* ssp. *norvegica*) vokser i reinroseheier, høgstaudebakker og engsnøleier. Planten er observert om lag 20 steder i nasjonalparken.

Greplyng (*Kalmia procumbens*) er knyttet til tørre rabber, grus og bergknauser og er ifølge Artskart observert på om lag 30 lokaliteter. Alm (1991) registrerte greplyng i 32 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområdet sentralt i fjellet. I 30 av disse var den vanlig eller svært vanlig.

Blålyng (*Phyllodoce caerulea*) vokser i bærlyngheier, bjørkeskog, rabber og rasmark. Planten er ifølge Artskart observert 20 steder i nasjonalparken. Alm (1991) noterte enkeltfunn i 10 av de 41 kilometerrutene han undersøkte sentralt i fjellområdet.

Moselyng (*Harrimanella hypnoides*) opptrer på mager, fuktig mark i snøleier, bekkekanter og overrisla berg. Arten er observert et tjuetalls steder i Láhko. Alm (1991) registrerte den i 12 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde, for det meste enkelte og spredte funn, men i en rute nord for Lagovatnet var arten vanlig.

Hvitlyng (*Andromeda polifolia*) er funnet på 11 lokaliteter i nasjonalparken; nord for Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nordsida av Forsvatnet, ved Lagovatnet, vestsida av Saravatnet to enkeltfunn (T. Alm 7.7.1984, TROM, Alm 1991), nordsida av Kråvatnet (T. Skoglund 14.8.1998, not.), nord for Sundvatnet, ved Daumannsvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet, sørøstsida av Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.).

Rypebær (*Arctous alpinus*) vokser på tørr og åpen mark på rabber, i heier og fjellbjørkeskog. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder i nasjonalparken. Alm (1991) fant arten i 28 av 41 ruter i kartleggingsområdet. I 16 av rutene var rypebær vanlig eller svært vanlig.

Røsslyng (*Calluna vulgaris*) er ifølge Artskart observert på 19 lokaliteter spredt i nasjonalparken. Alm (1991) registrerte arten i 23 av 41 ruter i kartleggingsområdet. I 19 av rutene var

røsslyng vanlig eller svært vanlig. Arten opptrer på tørre rabber, i heier og fjellbjørkeskog.

Tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea*) er i Artskart registrert på 17 lokaliteter spredt i nasjonalparken. Alm (1991) noterte arten i 13 av 41 ruter i kartleggingsområdet. I tre av rutene var røsslyng vanlig eller svært vanlig. Planten opptrer på rabber, grasbakker, heier og fjellbjørkeskog.

Blokkebær (*Vaccinium uliginosum*) vokser i reinroseheier, engsnøleier, rabber og fjellbjørkeskog. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder i fjellområdet. Alm (1991) oppgir funn i 35 av 41 ruter i undersøkelsesområdet. I 31 av rutene var blokkebær vanlig eller svært vanlig.

Blåbær (*Vaccinium myrtillus*) er vanlig i heier, rabber og fjellbjørkeskog. Artskart oppgir om lag tretti funnsteder i nasjonalparken. I sitt undersøkelsesområdet noterte Alm (1991) blåbær i 40 av 41 kilometerruter. I 38 av disse rutene var den vanlig eller svært vanlig.

Fjellkrekling (*Empetrum nigrum* ssp. *hermaphroditum*) vokser i fjellbjørkeskog, myr og hei. Artskart viser registreringer om lag 30 steder i nasjonalparken, men få funn i de nordligste fjellmassivene. Alm (1991) noterte arten i 38 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 36 av rutene var fjellkrekling vanlig eller svært vanlig.

FJELLPRYDFAMILIEN (*DIAPENSIACEAE*)

Fjellpryd (*Diapensia lapponica*) opptrer på tørre og eksponerte rabber, berg og heier. Planten er registrert på 14 lokaliteter; strekningen Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not), vest for Sundvatnet, ved Forsvatnet, sørøstsida av Saravatnet, vest for Karstvatnan og i Láhko-området (Alm 1991, T. Alm 19.8.1984, **TROM**), ved høyde 800 nordøst for Øvre Navervatnet, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 5.8.2006 & 12.7.2008, not.), sørsida av Ruffen, sørsida av

Urdfjellet, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, not.), sør for Tverråga, ved Fjellvåkryggen (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.).

NØKLEBLOMFAMILIEN (*PRIMULACEAE*)

Fjellnøkleblom (*Primula scandinavica*) vokser på kalkholdig jord på berghyller og rabber og er observert 12 steder i sørlige og midtre del av nasjonalparken; høyde 680 nord for Hørnvistvatnet (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**), Ruffen, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, nordsida av Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 1949, **TRH** & not.), nordsida av Storglomvatnet (B. Berre & E. Forbord 23.8.1976, **TRH**; E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), ved Fellvassåga rett vest av Rosenvatnet, øst for Saravatnet, lia sør-sørvest av Gamhaugen (Alm 1991; T. Alm 17.8 & 20.8.1984, **TROM**), høyde 717 nordøst for Øvre Navervatnet (T. Skoglund 5.8.2006, not.), sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik & Håvard Berg 8.8.2008, not.), øst for Elineelva (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Skogstjerne (*Lysimachia europaea*) opptrer i fjellbjørkeskog, myr, ur, bekke- og vannkanter. Arten er registrert på 15 lokaliteter; strekningen Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nord for Forsvatnet, sørvest for Ruffen, øst for Sundvatnet, nord for Lagovatnet to steder (Alm 1991), vestsida av Saravatnet, sørvest for Kvitsteindalen, Skavldalen (T. Skoglund 2002-2009, not.), nord for Sundvatnet, ved Daumannsvatnet, ved Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.), øst for Elineelva (M. Stensland 16.8.2015, not.).

SØTEROTFAMILIEN (*GENTIANACEAE*)

Snøsøte (*Gentiana nivalis*) er registrert om lag tretti steder i Láhko nasjonalpark og vokser på kalkholdig jord i frodige grasbakker, reinroserabber og bergknauser.

Figur 9. Snøsøte (*Gentiana nivalis*). Foto © Trond Skoglund.

Bakkesøte (*Gentianella campestris*) står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Den vokser i fjellenger, fjellbjørkeskog, reinroseheier og berghyller og er ifølge Artskart observert på et tjuetalls lokaliteter i nasjonalparken. Alm (1991) fant arten i 19 av 41 kilometerruter i kartleggingsområdet, for det meste enkelte og spredte funn, men i to av rutene var arten vanlig. Bakkesøte skilles i flere underarter, der engbakkesøte (ssp. *campestris*) og fjellbakkesøte (ssp. *islandica*) kan være aktuelle i dette fjellområdet.

BUKKEBLADFAMILIEN (*MENYANTACEAE*)

Bukkeblad (*Menyanthes trifoliata*) er knyttet til myr og vannkanter og er observert sju steder i fjellområdet; strekningen Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), ved Forsvatnet, Sundvatnet, mellom Gamhaugen og Seglvatnet (Alm 1991; T. Alm 20.8.1984, **TROM**), tjernet nordøst for Rundvatnet, Daumannsvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.).

MAUREFAMILIEN (*RUBIACEAE*)

Hvitmaure (*Galium boreale*) opptrer i åpen fjellskog, heier og rasmarker. Den er registrert to steder; sørvest for Nedre Krokvatnet og nord for Sundvatnet (Å.B. Breivik 1.8.1998 & 10.8.2008, not.).

RUBLADFAMILIEN (*BORAGINACEAE*)

Fjellforglemmegei (*Myosotis decumbens*) vokser i frodig høgstaudeliet, bekkedaler og vierkjerr. Arten er observert på to lokaliteter i nasjonalparken; nord for Fellvatnet («Fellvasskogen») og strekningen fra nordsida av Sundvatnet til Seglvatnet (Å.B. Breivik 4.8.1997 & 1.8.1998, not.).

LEPPEBLOMSTFAMILIEN (*LAMIACEAE*)

Jonsokkoll (*Ajuga pyramidalis*) er påvist bare ett sted i Láhko nasjonalpark; rett nord for høyde 575 på sørsida av Urdfjellet, ved foten av en bratt, sørvendt og tørr bakke på kalkgrunn (T. Alm 6.7.1984, **TROM**; Alm 1991).

MASKEBLOMSTFAMILIEN (*PLANTAGINACEAE*)

Bergveronika (*Veronica fruticans*) vokser på svaberg, berghyller og forvitningsgrus. Artskart oppgir 11 funnsteder i nasjonalparken; høyde 777 (Kjerringa) nord for Storglomvatnet, Ruffen, «høyde 740» vest for Svalvatnet, «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1949, **TRH** & not.), høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (J. Reiersen 4.8.1949, **TROM**), strekningen Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), området Sundvatnet-Fiskvatnet-Seglvatnet (Aune & Nettelblatt 1976), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), nordvest av høyde 575 på sørsida av Urdfjellet, vestsida av Sundvatnet (T. Alm 6.7 & 17.8.1984, **TROM**), nord for Svalvasselva (T. Skoglund 29.7.1998, not.). Alm (1991) noterte enkelte og spredte funn i 8 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet.

Snøveronika (*Veronica alpina*) er ifølge Artskart observert på et tjuetalls lokaliteter i nasjonalparken. Alm (1991) noterte arten i 31 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 19 av rutene var arten vanlig eller svært vanlig. Arten skilles i to underarter; fjellveronika (ssp.

alpina) og høgfjellsveronika (ssp. *pumila*). Sistnevnte er ikke påvist i nasjonalparken. Snøveronika vokser i karstgroper, bekkekanter, snøleier, kalkberg og åpen grus i rasmærker.

SNYLTEROTFAMILIEN (OROBANCHACEAE)

Stormarimjelle (*Melampyrum pratense*) vokser i lyngmark, bjørkeskog, reinrosehei og høgstaudeeng og er registrert 12 steder i Láhko nasjonalpark; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), ved Konradvatnet, nord for Forsvatnet, nordsida av Sundvasselva, sørsida av Urdfjellet, vest for Saravatnet, nord for Fjellvåkryggen, sørøstsida av Seglvatnet der arten var vanlig (Alm 1991; T. Alm 6.7 & 21.8.1984, **TROM**), nord for Sundvatnet, ved Daumannsvatnet (Å.B. Breivik 20.8.1988 & 1.8.1998, not.), østsida av Arstadvatnet, sørsida av Tverråga (M. Stensland 16.7.2011, not.).

Småmarimjelle (*Melampyrum sylvaticum*) vokser i fjellbjørkeskog og lyngmark og har ifølge Artskart åtte forekomster i nasjonalparken; nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nordaksla på Seglfjellet (T. Alm 5.7.1984, **TROM**), nord for Sundvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet, mellom Sokumvatnet og Sandvatnet (Å.B. Breivik 1998-2008, not.), øst for Elineelva (M. Stensland 16.8.2015, not.), nordsida av Fellvatnet (T. Skoglund 26.8.2015, not.). Alm (1991) noterte enkelte og spredte funn i 14 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet.

Fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*) vokser i lyngheier, fjellbjørkeskoger, rasmærker, grasbakker, ur og rabber og opptrer ifølge Artskart på et tjuetalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) registrerte den i 9 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I fem av rutene var den vanlig.

Lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*) er en bisentrisk art som ifølge Artskart er obser-

vert om lag 40 steder i nasjonalparken. Alm (1991) oppgir den i 19 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 13 av rutene var den vanlig. Planten er kalkkrevende og vokser på rabber, berg og i rasmærker.

Hybriden mellom lappøyentrøst og fjelløyentrøst (*E. salisburgensis* x *wettsteinii*) er samlet inn i sørskråninga av Ruffen (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**) og «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**).

Småengkall (*Rhinanthus minor*) opptrer i rasmærker, høstaudeenger, bekkekanter, rabber og engsnøleier. Artskart oppgir 15 funnsteder i fjellområdet; sørøstsida av Arstadvatnet, sørvestsida av Gamhaugen, østsida av Saravatnet, sørsida av Fiskvatnet og ved en bekk på vestsida av Fiskvatnet (T. Alm 16-19.8.1984, **TROM**), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), ved Småsandvatnan (Å.B. Breivik 31.7.2007, not.), høyde 717 nordøst for Øvre Navarvatnet, ved Kråvatnet, vestsida av Saravatnet, nordvestsida av Namnlausvatnet, to funn på nordsida av Store Sandvatnet og to funn nord og sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 1998-2014, not.). Alm (1991) observerte den i 25 av 41 kilometerruter sentralt i fjellområdet. I 13 ruter var den vanlig eller svært vanlig. Småengkall skilles i to underarter; slåttekall (ssp. *minor*) og fjellkall (ssp. *groenlandicus*). I Artskart er få funn bestemt på underartsnivå, men Alm (1991) oppgir alle sine funn som fjellkall.

Bleikmyrklegg (*Pedicularis lapponica*) er registrert på 20 lokaliteter i Artskart, mens Alm (1991) oppgir arten i 18 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I seks av rutene var arten vanlig. Planten vokser på lyngmark, skifermark, i fjellbørkekratt og reinroseheier.

Kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*) vokser på innsjøstrender, bekkekanter, myr, fuktige grasbakker og vierkratt. Arten er ifølge Artskart registrert 13 steder i nasjonalparken; høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, nordsida av Lille Storglomvatnet, sør for Segl-

vatnet (O. Gjærevoll 1949, not.), mellom Nedre Navervatnet og Namnlausvatnet (J. Reiersen 30.7.1949, **TROM**), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), vestsida av Fiskvatnet (T. Alm 16.8.1984, **TROM**), østsida av Saravatnet (P.-I. Larsen 17.9.1984, **TROM**), ved Daumannsvatnet, nordøst for Rundvatnet (Å.B. Breivik 20.8.1988 & 5.8.2002, not.), ved Kråvatnet, sør for Lille Svalvatnet (T. Skoglund 14.8.1998 & 12.7.2008, not.), øst for Arstadvatnet, øst for Seglvatnet (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.). Alm (1991) oppgir arten i 18 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I fire av rutene var arten vanlig. Kongsfir regnes som en østlig art, men i Meløy er den kjent så langt vest som til Spildervatnet (T. Skoglund 10.8.1999, **TROM**; Skoglund 1998).

Svartopp (*Bartsia alpina*) er ifølge Artskart observert på et førtitalls lokaliteter i nasjonalparken, mens Alm (1991) beskriver den som vanlig eller svært vanlig i 39 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. Svartopp vokser i grunne fjellmyrer, reinroseheier, rabber, engsnøleier, frodige høgstaudebakker og kantvegetasjon langs bekker og strender.

BLÆREROTFAMILIEN (*LENTIBULARIACEAE*)

Tettegras (*Pinguicula vulgaris*) vokser på fuktige steder i snøleier, bekkekanter, fjellmyrer og heier. Artskart oppgir om lag 30 funnsteder i nasjonalparken, mens Alm (1991) registrerte den i 35 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I 27 ruter var den vanlig.

Fjelltettegras (*Pinguicula alpina*) vokser på fuktig, kalkrik mark og er registrert nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**; J. Reiertsen 1.8.1949, **TROM**), i dalen mellom Seglvatnet og Lille Storglomvatnet, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, **TROM**), området Sundvatnet- Fiskvatnet- Seglvatnet (Aune & Nettelbladt 1976), nord for Sundvatnet (Å.B. Breivik 1.8.1998, not.), østsida av Sandvatnet mot Sokumtinden

(Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**), Fiskedalen nord for Arstadvatnet, Gamhaugen (M. Stensland 15-16.8.2015, not.).

Figur 10. Fjelltettegras (*Pinguicula alpina*). Foto © Trond Skoglund.

Småblærerot (*Utricularia minor*) er bare kjent fra en lokalitet i Láhko; om lag 150 meter sør for Daumannsvatnet der den ble samlet inn i en dam i myr (Å. B. Breivik 14.8.2005, **TROM**; pers.medd. 6.11.2015).

KLOKKEFAMILIEN (*CAMPANULACEAE*)

Blåklukke (*Campanula rotundifolia*) er ifølge Artskart observert på et trettitalls lokaliteter i nasjonalparken. Alm (1991) registrerte den i 33 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I 21 ruter var den vanlig. Blåklukke vokser på rabber, i frodige skråninger, engsnøleier og karstsprekker. Arten skilles i underartene bakkeblåklukke (ssp. *rotundifolia*) og fjellblåklukke (ssp. *groenlandica*). Det er trolig sistnevnte som er vanlig i fjellområdet.

Storklukke (*Campanula latifolia*) er knyttet til høgstaudebakker og er notert av Olav Gjærevoll ved «høyde 740» nord for Sandvatnan. På dagens kart er denne høyden markert som høyde 745 vest for Svalvatnet.

KORGPLANTEFAMILIEN (*ASTERACEAE*)

Gullris (*Solidago virgaurea*) opptrer på rabber, frodige grasbakker og engsnøleier. Artskart oppgir et trettitalls funnsteder i nasjonalparken, mens Alm (1991) observerte den i 40 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I 35 ruter var den vanlig eller svært vanlig. Arten skilles i underartene skoggullris (ssp. *virgaurea*) og fjellgullris (ssp. *lapponica*), og det er trolig sistnevnte som er vanlig i fjellområdet.

Fjellbakkestjerne (*Erigeron borealis*) vokser på rabber, berg og heier på kalkgrunn og er observert 11 steder i nasjonalparken; ved Store Sandvatnet (J. Reiersen 31.7.1949, **TROM**), mellom Sundvatnet og Rundvatnet, nord for Lagovatnet, ved elvekrokene nord-nordøst av Lagovatnet, ved Fellvassåga øst for Konradvatnet, vestsida av Gamhaugen, sør-sørvest av Gamhaugen (T. Alm 4.7-20.8.1984, **TROM**; Alm 1991), sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik & H. Berg 8.8.2008, not.), Seglfjellet, Fjellvåkryggen (P.G. Larsen & D. Holtan 6.8.2008, not.), øst for Elineelva i nordlige del av Kvitsteindalen (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Snøbakkestjerne (*Erigeron uniflorus*) er ifølge Artskart observert et trettitalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) observerte den i 25 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I to av rutene var den vanlig. Arten er knyttet til rabber, berg og heier på kalkgrunn.

Svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*) står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Arten er funnet to steder helt nord i nasjonalparken; Urdfjellet i blokkmark på kalkgrunn (Å.B. Breivik 14.8.2004, **TROM**) og toppen av Sokumtinden på marmorgrunn (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**). Den har et østlig tyngdepunkt, og forekomstene i Láhko er vestlige utposter i Nordland.

Hybriden mellom svartbakkestjerne og snøbakkestjerne (*Erigeron humilis x uniflorus*) er

samlet inn på nordsida av Storglomvatnet (B. Berre & E. Forbord 23.8.1976, **TRH**; Aune & Kjærem 1978, s. 73).

Setergråurt (*Omalotheca norvegica*) vokser i fjellbjørkeskog, myr- og bekkekanter, snøleier og skifermark. Arten er ifølge Artskart observert på et tjuetalls lokaliteter i nasjonalparken, mens Alm (1991) har notert den i 35 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde. I 16 ruter var den vanlig, i resterende ruter ble det gjort enkelte og spredte funn.

Dverggråurt (*Omalotheca supina*) opptrer hovedsakelig i snøleier, men også på rabber og grunne myrer. Artskart oppgir et tjuetalls funnsteder i fjellområdet, mens Alm (1991) har registrert den i 27 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde, der den i 19 ruter var vanlig.

Kattefot (*Antennaria dioica*) finnes på rabber, lesider, lyngheier og fjellbjørkeskog og er ifølge Artskart observert på tjuetalls steder spredt i fjellområdet. Alm (1991) har registrert den i 33 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde, der den i 19 ruter var vanlig. I øvrige ruter ble det gjort enkelte og spredte funn.

Fjellkattefot (*Antennaria alpina*) er observert 12 steder i nasjonalparken; høyde 745 vest for Svalvatnet (O. Gjærevoll 30.7.1949, not.; T. Skoglund 15.8.2013, not.), strekningen Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nord for Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), sør for Svalvatnet, ved Kråvatnet (T. Skoglund 29.6.2002, **TROM**; 14.8.1998, not.), vestsida av Arstadvatnet (Å.B. Breivik 30.8.2003, not.), fem steder nord, øst og sør for Arstadvatnet (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, not.). Planten er knyttet til reinroseheier, grasbakker, rasmark og berg.

Ryllik (*Achillea millefolium*) er kulturspredt og bare observert på sørsida av Sundvatnet (Alm 1991).

Hestehov (*Tussilago farfara*) er registrert på fem lokaliteter i nasjonalparken; øst for Lago- vatnet, nord for Seglvatnet, ved Gamhaugen, lia øst for Arstadvassryggen i fuktig mose på grov skiferrasmark (T. Alm 18.8.1984, **TROM**; Alm 1991), østsida av Sandvatnet mot Sokum- tinden på sørvendt marmorskrent og vierkratt ved vannkanten (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM** & not.).

Fjellpestrot (*Petasites frigidus*) er bare funnet på ett sted i fjellområdet, i sørskråninga av Ruffen (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**; Gjærevoll 1990). Planten vokser gjerne på våte steder i vierkratt, snøleier og vannkanter.

Fjelltistel (*Saussurea alpina*) opptrer i eng- snøleier, fjellbjørkeskog, karstsprekker og forsengkninger på reinrosrabber. Artskart angir et trettitalls forekomster i nasjonalpar- ken. Alm (1991) observerte den i 33 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde, der den i 23 ruter var vanlig eller svært vanlig.

Hvitbladtistel (*Cirsium heterophyllum*) vokser i fjellbjørkeskog og frodige høgstaudebakker og er funnet på ni steder ifølge Artskart; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), Fell- vasskogen, sørvest for Nedre Krokvatnet, nord for Sundvatnet, nordsida av Småsandvatnan, østsida av Sandvatnet mot Sokumtinden (Å.B. Breivik 1998-2008, not.), Kråvatnet, sørvest for Konradvatnet (T. Skoglund 14-15.8.1998, not.), sør for Gamhaugen (M. Stensland 16.8.2015, not.). Alm (1991) har registrert hvitbladtistel i 27 av 41 kartleggingsruter, for det meste med enkelte og spredte funn i hver rute. I fire av rutene er arten betegnet som vanlig.

Føllblom (*Scorzoneroideis autumnalis*) vokser på rabber og i gras- og lyngmark. Arten er ifølge Artskart observert 14 steder; nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem

23.8.1976, not.), lia øst for Arstadvassryggen (T. Alm 18.8.1984, **TROM**), ved Kråvatnet, nordvestsida av Namnlausvatnet, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 1998-2014, not.), ryggen nordvest for Fiskvasskardet, ved Rundvasstjønnna, sør for vatn 600 i Láhko, vest for høyde 723 i Láhko, to steder sørvest og sørøst for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, not.), sør for Gamhaugen, ved Elineelva og ved vestenden av Øvre Vegdals- vatnet (M. Stensland 2011-2015, not.). Alm (1991) observerte den i 8 av 41 kilometerruter i sitt undersøkelsesområde, for det meste enkelte og spredte funn, men i en rute var den vanlig. Arten skilles i to underarter; bakkeføllblom (ssp. *autumnalis*) og fjellføll- blom (ssp. *borealis*), og det kan være at sist- nevnte er den som vokser i fjellområdet.

Turt (*Cicerbita alpina*) vokser i fjellbjørkeskog, høgstaudelier og grassnøleier. Ifølge Artskart er den registrert på åtte lokaliteter; sør for Namnlausvatnet, ved Kråvatnet, sørvest for Konradvatnet (T. Skoglund 1998-2005, not.), Fellvasskogen, Daumannsvatnet, to steder sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1998-2008, not.), øst for Elineelva (M. Stens- land 16.8.2015, not.). Alm (1991) har regi- strert turt i 7 av 41 kartleggingsruter, stort sett med enkelte og spredte funn i hver rute. I kilometerruta ved Forsvatnet er arten beteg- net som vanlig.

Løvetenner (*Taraxacum* spp.) er vanskelig å artsbestemme, og det meste av løvetannregi- streringer er bestemt bare til slektsnivå, jf. Alm (1991). Et beskjedent materiale er inn- samlet og sendt til Tromsø museum for arts- bestemmelse og deponering. Øvrige registre- ringer tas ikke med her.

Fjellløvetann (*Taraxacum croceum*) er samlet inn i bergskorte ved utløpet av vatn 609 på høyde 628 sørvest for Fiskvatnet (T. Alm 16.8.1984, **TROM**), i hei på vestsida av Namn- lausvatnet (T. Skoglund, 15.7.1998, **TROM**), Urdfjellet (Å.B. Breivik 14.8.2004, **TROM**).

Atlanterhavsløvetenner (*Taraxacum spectabilis*) er funnet i forsenkning i hei på sørsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 8.10.2000, **TROM**).

Taggløvetenner (*Taraxacum cymbifolium*) er samlet nordøst for Namnlausvatnet i fuktig mose på berg (T. Skoglund 20.7.1999, **TROM**).

Mange svever (*Hieracium* spp.) er vanskelig å artsbestemme. For mørkfjellsvever og skogsvever er bare registreringer dokumentert med belegg tatt med her.

Fjellsvever (*Hieracium* seksjon *Alpina*, synonym med *Hieracium alpinum*) er ifølge Artskart funnet på et tjuetalls lokaliteter. Alm (1991) har registrert den i 35 av 41 kartleggingsruter. I 18 ruter var den vanlig.

Mørkfjellsvever (*Hieracium nigrescens*) er samlet inn på myr på kalkgrunn sør for Daumannsvatnet (Å.B. Breivik 2.8.2003, **TROM**).

Skogsvever (*Hieracium* seksjon *Hieracium*) er samlet inn sør for Namnlausvatnet i hei og grasbakke et par steder (T. Skoglund 27.8.1997 & 15.7.1998, **TROM**) og i sørskrånninga av Urdfjellet på sørvendt kalkeng med snøleier (Å.B. Breivik 14.8.2004, **TROM**).

SAULØKFAMILIEN (*JUNCAGINACEAE*)

Myrsauløk (*Triglochin palustre*) er observert på strekningen Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Sundvasselva til Seglvatnet (Å.B. Breivik 4.8.1997, not.) og på Fjellvåkryggen i ekstremrik myr ca. 580 m o.h. (Dag Holtan 6.8.2008, **TROM**).

Fjæresauløk (*Triglochin maritima*) er samlet inn på myr ved Langtjønna (vatn 523) nord for Sundvatnet (Å.B. Breivik 31.8.2003, **TROM**) og notert på nordsida av Stabbursfjellvatnet (Å.B. Breivik 4.8.2003, not.), nordsida av Seglvatnet og på Fjellvåkryggen i rikmyr (P.G. Larsen & D. Holtan 6.8.2008, not.). Fjæresauløk er iøynefallende på myrene i Fellvasskogen (nordsida

av Fellvatnet), sammen med store mengder øyentrøst (Å.B. Breivik pers. medd.).

TJØNNAKSFAMILIEN (*POTAMOGETONACEAE*)

Trådtjønnaks (*Stuckenia filiformis*) vokser i ferskvann og er observert i 11 tjern og innsjøer i sentrale deler av Láhko nasjonalpark (se også Langangen & Breivik 2010); Kråvatnet, Konradvatnet, Rosenvatnet, tjern sørøst for Rosenvatnet, Saravatnet, Rundvatnet, tjern nordøst for Rundvatnet, Sundvatnet, Langtjønna nord for Sundvatnet, tjern nordøst for Langtjønna (A. Langangen 2002-2009, **O**) og Lagovatnet (Å.B. Breivik udatert, **TROM**).

ROMEFAMILIEN (*NARTHECIACEAE*)

Rome (*Narthecium ossifragum*) er bare registrert ved foten av en liten bakke på fattig myr med rikelig bjørneskjegg, nær sørvestenden av Daumannsvatnet (T. Alm 22.8.1984, **TROM**; Alm 1991, s. 18).

BJØRNEBRODDFAMILIEN (*TOFIELDIACEAE*)

Bjørnebrodd (*Tofieldia pusilla*) opptrer i reinroseheier, grunne myrer og engsnøleier og er observert et trettitalls steder ifølge Artskart. Alm (1991) har registrert bjørnebrodd i 30 av 41 kartleggingsruter. I 21 ruter var den vanlig.

AGAVEFAMILIEN (*ASPARAGACEAE*)

Kranskonvall (*Polygonatum verticillatum*) vokser gjerne i sørvendte, frodige lier og er ifølge Artskart registrert på ti lokaliteter i nasjonalparken; høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet, «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, not. & 1.8.1949, TRH), nord for Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), mellom Rundvatnet og det lille tjernet i nordøst, sørvest av vatn 597 på sørsida av Urdfjellet (T. Alm 4-6.7.1984, **TROM**), nord for Sundvatnet, Fellvasskogen, mellom Sokumvatnet og Sandvatnet (Å.B. Breivik 1.8.1998 & 29.7.2007, not.), sør for

Tverråga (M. Stensland 16.7.2011, not.). Alm (1991) oppgir funn i 9 av 41 kartleggingsruter. I to ruter var den vanlig.

ORKIDÉFAMILIEN (*ORCHIDACEAE*)

Flekkmarihand (*Dactylorhiza maculata*) er funnet på nordsida av Sundvasselva i fuktig skog ved sti, ved Forsvatnet (T. Alm 21.8.1984, **TROM**; Alm 1991) og på vestsida av Saravatnet i grasvegetasjon like ovafor vatnet (T. Skoglund 12.7.2008, not.).

Skogmarihand (*Dactylorhiza fuchsii*) er registrert med en enkelt forekomst mellom Fellvatnet og Forsvatnet av Alm (1991).

Grønnekurle (*Coeloglossum viride*) vokser i fjellbjørkeskog, reinroseheier og engsnøleier og er ifølge Artskart observert på et tjuetalls lokaliteter i området. Alm (1991) oppgir funn i 26 av 41 kilometerruter. I tre ruter var den vanlig.

Fjellkurle (*Chamorchis alpina*) er knyttet til kalkrike rabber og heier og er funnet på et tjuetalls lokaliteter i nasjonalparken.

Figur 11. Fjellvitkurle (*Pseudorchis straminea*). Foto © Trond Skoglund.

Fjellvitkurle (*Pseudorchis straminea*) opptrer på kalkrabber, berghyller, i fjellbjørkeskog og engsnøleier. Artskart oppgir om lag tretti

forekomster i fjellområdet. Alm (1991) har notert enkelte og spredte funn i 11 av 41 kilometerruter. Lavlandsarten hvitkurle (*Pseudorchis albida*) og fjellvitkurle ble tidligere betraktet som én art, se for eksempel Lagerberg m. fl. (1952, bind 2 side 80). Senere ble de også vurdert som to underarter av *Leucorchis albida* (Elven 1994), men er nå betraktet som to ulike arter (Elven 2005). Eldre funn av hvitkurle i nasjonalparken hører derfor til fjellvitkurle.

Brudespore (*Gymnadenia conopsea*) vokser i reinrosehei og frodige bakker og er registrert på 14 lokaliteter i nasjonalparken; høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 4.8.1949, not.), sørskråninga av Ruffen (J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**), vest for Rosenvatnet (T. Alm 17.8.1984, **TROM**), ved Forsvatnet (Alm 1991), nordsida av Småsandvatnan, Fiskvasskardet (Å.B. Breivik 31.7 & 15.8.2007, not.), vestsida av høyde 717 på nordsida av Øvre Navarvatnet, nordsida av Namnlausvatnet to steder, nordøst for Hørnquistvatnet (T. Skoglund 2006 & 2007, not.), ved Lille Storglomvatnet (A. Røystrand 10.8.2008, not.), Gamhaugen (Holtan & Larsen 2009), Fjellvåkryggen (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Rødflangre (*Epipactis atrorubens*) vokser i rasmark, reinroseheier, frodige skråninger og svaberg.

Arten er funnet 14 steder, hovedsakelig i den sørlige delen av nasjonalparken; sørskråninga av Ruffen (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**; J. Reiersen 1.8.1949, **TROM**), ved Namnlausvatnet, høyde 745 nord for Namnlausvatnet, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 1949, not.), ved Sandvatnan helt sør i nasjonalparken (J. Reiersen 31.7.1949, **TROM**), vest for Rosenvatnet (T. Alm 17.8.1984, **TROM**; Alm 1991), Fiskvasskardet, nord for Store Sandvatnet (Å.B. Breivik 15.8.2007, not.), høydedrag på sørsida av Namnlausvatnet, nordsida av Namnlausvatnet to steder, nordøst for Hørnquistvatnet, vestsida av høyde 717 nord for Øvre Navarvatnet (T. Skoglund 2005-2008, not.).

Småtveblad (*Listera cordata*) vokser i høgstaudeeng og fuktig mosemark i lynchhei og steinur. Planten er funnet fem steder i nasjonalparken; på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), sør for Namnlausvatnet (T. Skoglund 29.7.1998, TROM), strekningen nord for Sundvasselva til Seglvatnet, ved Daumannsvatnet og ved Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.).

Korallrot (*Corallorhiza trifida*) opptrer på rabber, ved bekkekanter, i grasbakker og tidlige snøleier. Den er observert 12 steder i området; nord for Storglomvatnet (O. Kjærem & E.I. Aune 23.8.1976, TRH), høyde 713 på nordsida av Namnlausvatnet, på høydedraget sør for Namnlausvatnet, nordvestsida av Namnlausvatnet to steder, øst for Øvre Navervatnet, sørvest for Kvitsteindalen (T. Skoglund 1999-2008, TROM & not.), sørsida av Store Sandvatnet, ved Rundvasstjønna, mellom Sokumvatnet og Sandvatnet (Å.B. Breivik 2002-2007, not.), øst for Arstadvatnet, sør for Gamhaugen (M. Stensland 16.7.2011 & 16.8.2015, no.).

SIVFAMILIEN (*JUNCACEAE*)

Trådsiv (*Juncus filiformis*) vokser i bekkekanter, myr og fjellenger og er observert åtte steder i nasjonalparken; nord for Storglomvatnet (O. Kjærem & E.I. Aune 23.8.1976, not.), ved Kråvatnet, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 14.8.1998 & 18.8.2014, not.), rundt bålplassen ved tjernet nordøst for Rundvatnet, Fellvasskogen, Láhko, vest for Nedre Krokvatnet to steder (Å.B. Breivik 1998-2008, not.).

Finnmarkssiv (*Juncus arcticus*) finnes på strender, i snøleier, våte sik og grunne myrer. Planten er ifølge Artskart notert og innsamlet på et tjuetalls lokaliteter. Alm (1991) oppgir funn i 15 av 41 kilometerruter, de fleste med enkelte eller spredte funn, men i tre ruter var den vanlig.

Rabbesiv (*Juncus trifidus*) vokser på rabber, berg og skrenter og er observert på et tjuetalls lokaliteter ifølge Artskart. Alm (1991) fant den i 33 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I 31 ruter var rabbesiv vanlig eller svært vanlig.

Skogsiv (*Juncus alpinoarticulatus*) er funnet to steder i nasjonalparken; i dalen nord for Forsvatnet på rikmyr (T. Alm 21.8.1984, TROM; Alm 1991), ved Kråvatnet på fuktig berg (T. Skoglund 15.8.1998, TROM).

Ryllsiv (*Juncus articulatus*) er bare funnet i strandsonen ved Lagovatnet (Langangen & Breivik 2010).

Trillingsiv (*Juncus triglumis*) finnes ved bekkekanter, snøleier, grunne myrer og på rabber. Arten er funnet på om lag tretti lokaliteter.

Tvillingsiv (*Juncus biglumis*) opptrer i mose-tepper, grunne fjellmyrer, bekkekanter og snøleier. Arten er funnet på 18 lokaliteter i nasjonalparken; strekningen Sokumvatnet-Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), i den bratte lia øst for Arstadvassryggen, nordvest for Gamhaugen (T. Alm 20.7 & 18.8.1984, TROM; Alm 1991), sørsida av Store Sandvatnet, ved tjernet nordøst for Rundvatnet, ved vatn 600 i Láhko, øst for Láhko ved høyde 723, sør for vatn 662 i Láhko, nord for Stabbursfjellvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet, øst for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, not. & TROM), høydedraget sør for Namnlausvatnet, nordvestsida av Namnlausvatnet, vestsida av Store Sandvatnet, nordvest for Fiskvasskardet, Kråvatnet, vestsida av Lille Svalvatnet (T. Skoglund 1998-2013, not.), østsida av Seglvatnet (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Reinfrytle (*Luzula wahlenbergii*) er kjent fra Nordre Glomvassfjellet, Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 2-3.8.1949, not. & TRH.; Gjærevoll 1990) og sør for Tverråga (M. Stensland 16.7.2011, not.). Arten vokser i

reinroseheier, berghyller, snøleier og grasmark.

Buefrytyle (*Luzula arcuata*) vokser i mosedekker på berg, steinete snøleier og rabber. Arten er kjent fra fire lokaliteter i fjellområdet; Naveren (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**), Kjerringa (H. Schulz 5.8.1949, **TRH**), Sokumtinden (Å.B. Breivik 30.7.2007, not.), Skavldalen (T. Skoglund 4.8.2009, **TROM**).

Vardefrytyle (*Luzula confusa*) er lik buefrytyle og vokser i samme habitater. Arten har bare to kjente forekomster i nasjonalparken; Sokumtinden (tidligere navngitt som Sokumfjeldet) (H. Anderssen 10.8.1974, **TROM**), Urdfjellet i sørskrånninga av høyde 1007, om lag 950 m o.h. (Å.B. Breivik 6.8.2002, **TROM**).

Aksfrytyle (*Luzula spicata*) opptrer på rabber, berg, i grasbakker og engsnøleier. I henhold til Artskart er planten registrert på om lag tjue lokaliteter. Alm (1991) observerte arten i 33 av 41 kartleggingsruter, i 13 av disse var den vanlig.

Seterfrytyle (*Luzula multiflora* ssp. *frigida*) vokser i fjellbjørkeskog, heier og snøleier. Arten er kjent fra Nordre Glomvassfjellet (J. Reiersen 3.8.1949, **TROM**; O. Gjærevoll 3.8.1949, **TRH**) og østsida av Arstadvatnet i lavvokst vierkjerr på Reinkalvelvas delta (T. Alm 18.8.1984, **TROM**; Alm 1991).

Myrfrytyle (*Luzula sudetica*) opptrer på myr og fuktig gras- og lyngmark. Den er observert på seks lokaliteter; øst for Gamhaugen, ved Sundvasselva, sørøstsida av Seglvatnet, ved Saravatnet to steder (T. Alm 1984, **TROM**; Alm 1991), strekningen fra nordsida av Sundvasselva til Seglvatnet (Å.B. Breivik 4.8.1997, not.).

STARRFAMILIEN (CYPERACEAE)

Torvmyrull (*Eriophorum vaginatum*) vokser i myr og fuktige heier og er registrert på strekningen Fellvatnet- Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nordsida av Stor-

glomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), vestsida av Fiskvatnet, ved Gamhaugen (Alm 1991), sør for Sundvasselva, ved tjernet nordøst for Rundvatnet, sør for vatn 600 i Láhko, sørvest for Nedre Krokvatnet, sørsida av Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, not.).

Snømyrull (*Eriophorum scheuchzeri*) opptrer på strender, bekkekanter, myr og snøleier. Artskart viser et tjuetalls observasjoner i nasjonalparken. Alm (1991) har notert enkelte og spredte funn av arten i 15 av 41 ruter.

Duskmyrull (*Eriophorum angustifolium*) finnes på myr og fuktig grasmark. Alm (1991) noterte den i 20 av 41 kartleggingsruter, hovedsakelig med enkelte og spredte funn, men i to av rutene ble den vurdert som vanlig. I Artskart framgår at det er gjort et tjuetalls observasjoner spredt i hele fjellområdet.

Småbjørneskjegg (*Trichophorum cespitosum* ssp. *cespitosum*) er blant de vanligste myrplantene i fjellet. Alm (1991) har registrert den i 36 av 41 av kilometerruter i kartleggingsområdet. I de fleste av rutene er hyp-pigheten vurdert som vanlig eller svært vanlig. Øvrige observasjoner ifølge Artskart; strekningen Fellvatnet- Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelblatt 11.8.1976, not.), nordsida av Stor-glomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), høydedraget sør for Namnlausvatnet, ved Kråvatnet, nordvest for Store Sandvatnet, nordvest for Fiskvasskardet, sørvest for Kvitsteindalen, sørvest for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 1998-2014, not.).

Småshivaks (*Eleocharis quinqueflora*) er registrert på strekningen Sokumvatnet – Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.). Planten vokser i myr og kilder på baserik grunn.

Rabbetust (*Kobresia myosuroides*) vokser på kalkrike heier og rabber. Olav Gjærevoll beskrev store mengder av arten i sørskrånninga av Kjerringa («høyde 787») nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 2.8.1949, not. &

TRH), hvor den senere også ble funnet av Aune og Kjærem (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.). Den er ellers registrert på Nordre Glømvassfjellet, sør for Seglvatnet, vestskråninga av høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (O. Gjærevoll 1949, **TRH** & not.), høyde 717 nordøst for Øvre Navervatnet (T. Skoglund 5.8.2006, **TROM**).

Figur 12. Grønlandsstarr (*Carex scirpoidea*). Foto © Trond Skoglund.

Grønlandsstarr (*Carex scirpoidea*) ble oppdaget i 2005 like nord for fjellpartiet Kjerringa i Gildeskål kommune, der den fantes rikelig i flere bestander (Lars Dalen & Randi Dalen 25.7.2005, not. & **TROM**; Dalen 2005). Tre år senere ble den funnet om lag 1,5 kilometer øst for det tidligere området, i Meløy kommune (Lars Dalen 30.7.2008, not.). I 2014 ble tre mindre forekomster registrert vest for Lille Storglomvatnet, og i 2016 ble den observert flere steder på sørsida av Svalvatnet (T. Skoglund 18.8.2014 & 17.9.2016, not.). Arten vokser på kalkgrunn i frodige grasbakker og på grunt, overrisla jordsmonn på svaberg. Grønlandsstarr er nå kjent fra tre fjellområder i Nordland, som også er de eneste i Europa. Den står på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015).

Skjeggstarr (*Carex nardina*) vokser på vindslitte, kalkrabber og berg. Planten er har noen

få kjente forekomster i nasjonalparken; Kjerringa («høyde 787») nord for Storglomvatnet («på toppen rikelig»), høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, Nordre Glømvassfjellet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 1949, not. & **TRH**), nord for Storglomvatnet (H. Schulz 5.8.1949, **TRH**; E.I. Aune & O. Kjærem 23-24.8.1976, not.), Sokumtinden (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**), sørskråninga av høyde 839 på nordsida av Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 5.7.2009, **TROM**).

Hodestarr (*Carex capitata*) er kjent fra en lokalitet i nasjonalparken; sørvestsida av Daumannsvatnet om lag 450 m o.h. på ei myr (Å.B. Breivik 4.8.2003, **TROM**). Funnstedet er bare en liten myrflekk, men planten finnes også på de nærmeste myrene mot sør og nordvest like utenfor nasjonalparkgrensa, sammen med blant annet breimyrrull, særbustarr og fjæresauløk (Å.B. Breivik pers. medd.).

Agnorstarr (*Carex microglochin*) vokser på kalkgrunn i myr og fuktig grasmark. Planten er registrert på sju lokaliteter: høydedraget vest for Svalvatnet («høyde 740»), høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet, Kjerringa («høyde 787») nord for Storglomvatnet, «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1949, not. & **TRH**; J. Reiersen 1949, **TROM**), sør for østenden av Sokumvatnet (H. Anderssen 5.8.1969, **TROM**), området Sundvatnet-Fiskvatnet-Seglvatnet (Aune & Nettelblatt 1976).

Bergstarr (*Carex rupestris*) opptrer på rabber, berg og reinroseheier på kalkgrunn. Arten er ifølge Artskart observert på et tjuetalls lokaliteter, med tyngdepunkt i den sørlige delen av nasjonalparken. Alm (1991) gjorde to enkeltfunn av arten i sitt kartleggingsområde.

Særbustarr (*Carex dioica*) vokser i myr og er funnet på strekningen Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), Fjellvåkryggen (Holtan & Larsen 2009) og øst for Seglvatnet (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Smalstarr (*Carex parallela*) er oppført på den norske rødlista i kategorien NT - nær truet (Henriksen & Hilmo 2015). Den er en kalkkrevende plante som vokser på myr og myrkanter, fuktig grashei og overrisla grusmark. Planten er observert 14 steder i fjellområdet; sør for Seglvatnet, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, «høyde 740» vest for Svalvatnet, i «blomsterdalen» nord for Namnlausvatnet (O. Gjærevoll 1949, not. & **TRH**), i dalsøkket nord for Forsvatnet (T. Alm 21.8.1984, **TROM**; Alm 1991), Fjellvåkryggen (D. Holtan 6.8.2008, **TROM**; Holtan & Larsen 2009), Kvitsteindalen (L. Dalen 30.7.2008, not.), nordøstsida av Namnlausvatnet, nord for Store Sandvatnet, sør for Lille Svalvatnet, vest for Lille Svalvatnet, sørvest for Lille Storglomvatnet to steder (T. Skoglund 2008-2014, not. & **TROM**), nord for Store Sandvatnet (Å.B. Breivik 15.8.2007, not.)

Rypestarr (*Carex lachenalii*) vokser i snøleier, bekkekanter og overrislingsmark. Den er ifølge Artskart observert på et tjuetalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) observerte enkelte og spredte funn i 9 av 41 kilometerruter i sitt kartleggingsområde.

Gråstarr (*Carex canescens*) opptrer på myr og myrkanter og er registrert på strekningen Sokumvatnet – Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.).

Seterstarr (*Carex brunnescens*) er observert på seks lokaliteter; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), på vestsida av Fiskvatnet, nord for Lagovatnet (Alm 1991), strekningen Sundvasselva til Seglvatnet, sørsida av Urdfjellet, sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik 1997-2008, not. & **TROM**). Seterstarr vokser i tørre heier, åpen skog og tidlige snøleier.

Stjernestarr (*Carex echinata*) er observert på fattige rabber ved tjernet 576 m o.h. sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 10.8.2008, not.).

Jøkelstarr (*Carex rufina*) står på den norske rødlista i kategorien VU - sårbar (Henriksen & Hilmo 2015). Den opptrer på våte steder, som strender, overrislete snøleier og bekkekanter. Planten er kjent fra Ruffen, mellom Nedre Navervatnet og Namnlausvatnet, høydedraget («høyde 740») vest for Svalvatnet, nordsida av Lille Storglomvatnet, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 1949, not.), sørsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.).

Figur 13. Jøkelstarr (*Carex rufina*). Foto © Trond Skoglund.

Stivstarr (*Carex bigelowii*) er registrert nærmere førti steder i nasjonalparken, jf. Artskart. Alm (1991) observerte den i 27 av 41 kilometerruter i sitt kartleggingsområde. I 23 ruter var den vanlig. Stivstarr vokser på lyngmark, steinete snøleier, rabber og grusmark.

Hybriden mellom stivstarr og småstarr (*Carex bigelowii* x *nigra*) er samlet inn tre steder; sørsida av Svalvatnet i myr og vannkant, nordvestsida av Namnlausvatnet på grunn myr like ved vatnet (T. Skoglund 12.7 & 9.8.2008, **TROM**), ved Heinbergelva østnordøst av Gamhaugen i mosevegetasjon ved bekk (T. Alm 18.8.1984, **TROM**).

Småstarr (*Carex nigra*) vokser på strender, bekkekanter, fuktig grusmark og grunne fjellmyrer. Artskart viser seks observasjoner i området; strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), ved Sundvatnet (A. Langangen 8.8.2007, **O**),

nordvestsida av Store Sandvatnet, sørvest for Lille Glomvatnet (T. Skoglund 15.8.2013 & 18.8.2014, not.), Fjellvåkryggen, østsida av Seglvatnet (M. Stensland, 16.8.2015, not.). Alm (1991) har notert den i 21 av 41 kartleggingsruter. I ni av disse var den vanlig eller svært vanlig. Arten skiller i to varieteter, slåttestarr (*C. n.* var. *nigra*) og stolpestarr (*C. n.* var. *juncella*), som begge er observert i nasjonalparken.

Nordlandsstarr (*Carex aquatilis* ssp. *aquatilis*) vokser på fuktige steder, som strender, snøleier, overrislingsmark og grunne myrer. Olav Gjærevoll (30.7.1949, not.) noterte arten på høydedraget vest for Svalvatnet.

Tranestarr (*Carex adelostoma*) finnes på myrer, strender og fuktig mark og er observert på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), sørvestsida av Saravatnet, sørvestsida av Seglvatnet, østre del av Seglfjellet, mellom Lagovatnet og høyde 575, på høydedraget nordøst av Forsvatnet, øst for Konradvatnet (T. Alm 1984, **TROM**; Alm 1991), nordvestsida av Namnlausvatnet, vestsida av Saravatnet, ved Kråvatnet (T. Skoglund 1998-2008, not.), Fellvasskogen, ved Dammannsvatnet, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 1988-2008, not.).

Fjellstarr (*Carex norvegica*) opptrer i reinroseheier, lesider og engsnøleier. Den er kjent fra seks lokaliteter i nasjonalparken; nordsida av Arstadvatnet (Alm 1991), strekningen nordsida av Sundvasselva til Seglvatnet, Urdfjellet, sørsida av Urdfjellet (Å.B. Breivik 1997-2004, not.), nord for Fiskvasskardet (T. Skoglund 15.8.2013, not.), øst for Seglvatnet (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Svartstarr (*Carex atrata*) vokser i høstaudebakker, berghyller og kanter av rikmyr. Artskart oppgir et trettitalls funnsteder i fjellområdet. Alm (1991) observerte enkelte og spredte forekomster i 20 av 41 kartleggingsruter.

Sotstarr (*Carex atrofusca*) er observert på et trettitalls lokaliteter i nasjonalparken og er knyttet til snøleier, grasbakker og berghyller på kalkgrunn. Alm (1991) fant den i 20 av 41 kartleggingsruter, de fleste ruter med enkelte eller spredte forekomster, men i to ruter var den vanlig.

Rabbestarr (*Carex glacialis*) vokser i kalkgrus på vindslitte rabber, kalkberg og rasmarker. Planten er observert på et førtitalls lokaliteter og har et markant tyngdepunkt i den sørlige delen av nasjonalparken.

Gulstarr (*Carex flava*) er registrert om lag tretti steder og er stedvis vanlig, for eksempel på vestsida av Fiskvatnet og i området ved Forsvatnet (Alm 1991). Gulstarr vokser på rike myrer, i bekkesik og kildedrag.

Engstarr (*Carex hostiana*) er kjent fra en lokalitet i nasjonalparken; sørvestsida av Dammannsvatnet om lag 450 m o.h. på ei myr (Å.B. Breivik 4.8.2003, **TROM**).

Slirestarr (*Carex vaginata*) vokser i reinroseheier, blåbærheier, grasmark og engsnøleier og er observert rundt tretti steder i fjellområdet.

Kornstarr (*Carex panicea*) vokser i myrer, fuktige fjellenger og heier. Planten er kjent fra høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, ved Storglomvatnet (O. Gjærevoll & J. Reiersen 4.8.1949, TRH & **TROM**), strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Andersen 10.8.1974, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.) og et par steder ved Lille Svalvatnet (T. Skoglund 12-13.7.2008, not. & **TROM**).

Hybriden mellom kornstarr og slirestarr (*Carex panicea* x *vaginata*) er kjent fra vestsida av Fiskvatnet på et lite myrdrag på kalkgrunn (T. Alm 16.8.1984, **TROM**).

Frynsestarr (*Carex paupercula*) vokser på myr og våte steder og er notert på strekningen

Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtindens vestside (H. Anderssen 10.8.1974, not.).

Dystarr (*Carex limosa*) opptrer på våt myr og er notert på strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.).

Hårstarr (*Carex capillaris*) vokser på kalkberg, reinrosehei og rikmyr. Arten er ifølge Artskart observert et trettitalls steder. Alm (1991) noterte den i 26 av 41 kilometerruter i kartleggingsområdet. I 15 av disse ble arten vurdert som vanlig eller svært vanlig.

Flaskestarr (*Carex rostrata*) opptrer i vannkanter, myr og småtjøenner. Alm (1991) noterte enkeltforekomster av flaskestarr vest for Fiskvatnet i to kilometerruter og sør for Saravatnet i to ruter. I ettertid er den observert ved Konradvatnet (Å.B. Breivik & Håvard Berg 8.8.2008, not.) og på høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet (T. Skoglund 12.7.2008, not.).

Vierstarr (*Carex xstenolepis*) er notert på en lokalitet i nasjonalparken; på sørsida av Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 10.8.2008, not.).

Blankstarr (*Carex saxatilis*) er ifølge Artskart registrert på et trettitalls lokaliteter. Alm (1991) observerte den i 16 av 41 ruter. I fem av disse ble den vurdert som vanlig. Planten vokser i snøleier, fuktig grasmark, på myrer og strender.

GRASFAMILIEN (*POACEAE*)

Blåtopp (*Molinia caerulea*) er ifølge Artskart observert et tjuetalls steder. Alm (1991) observerte den i 15 av 41 ruter. I sju ruter var den vanlig. Blåtopp er knyttet til rabber, høgstaudebakker og engsnøleier.

Myskegras (*Milium effusum*) er kjent fra høydedraget øst for Svalvatnet (O. Gjærevoll 30.7.1949, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), et enkelt funn på sørsida av Seglvatnet, ved Gamhaugen spredte funn (Alm 1991; T. Alm 20.8.1984, **TROM**). Planten opptrer i frodige

høgstaudeier, bekkedaler og rasmarker, ofte sørvendt.

Marigras (*Hierochloë odorata*) vokser i fuktige fjellenger, vierkjerr og rikmyrer og er registrert på strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), strekningen Fellvatnet-Seglvatnet (E.I. Aune & M. Nettelbladt 11.8.1976, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), østsida av Saravatnet (Alm 1991), Kvitsteindalen og sørvest for Kvitsteindalen (T. Skoglund 29.6.2002 & 30.7.2008, not.), sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik 8.8.2008, not.).

Fjellgulaks (*Anthoxanthum nipponicum*) vokser i fjellskog, engsnøleier, frodige fjellenger, bekkekanter og forsenkninger på rabber. Arten er observert på et førtitalls lokaliteter. Alm (1991) har registrert fjellgulaks i 38 av 41 kilometerruter i kartleggingsområdet. I de fleste av disse var arten vanlig eller svært vanlig. Noen funn er bestemt til lavlandsarten gulaks (*Anthoxanthum odoratum*), men det er rimelig å tro at fjellgulaks er enerådende i fjellområdet.

Fjelltimotei (*Phleum alpinum*) er notert på et tjuetalls steder i nasjonalparken. Alm (1991) observerte den i 20 av 41 kilometerruter sentral i fjellområdet. I 13 ruter var den vanlig. Den opptrer på grunne myrer, karstsprekker, bekkekanter og engsnøleier.

Engkvein (*Agrostis capillaris*) er funnet på høydedraget sør for Namnlausvatnet, nordøst for Namnlausvatnet, nordøst for Øvre Navervatnet (T. Skoglund 2005-2008, not.), nordøstsida av Store Sandvatnet, sørsida av Urdfjellet, øst for Láhko (Å.B. Breivik 2003-2007, not.). Planten vokser i engsnøleier, fjellenger og forsenkninger på rabber.

Fjellkvein (*Agrostis mertensii*) finnes på grunne myrer, grasheier, rabber, rasmarker og steinete snøleier. Arten har et tjuetalls forekomster i nasjonalparken.

Smårørkvein (*Calamagrostis neglecta*) opptrer på myrer, strender og snøleier. Arten er registrert sør for Sundvatnet, på østsida av Lille Svalvatnet, østsida av Saravatnet, sørøstsida av Seglvatnet og øst for Gamhaugen, østsida av Arstadvatnet (Alm 1991), vestsida av Harefjellet, mellom Sokumvatnet og Sandvatnet, ved vatn 600 i Láhko, øst for Láhko ved høyde 723, ved tjønn nordøst for Rundvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, **TROM** & not.), nordvestsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 9.8.2008, not.).

Skogrørkvein (*Calamagrostis phragmitoides*) er observert ti steder i nasjonalparken; ved Konradvatnet, sør for Rosenvatnet, i området ved Saravatnet, sørøstsida av Seglvatnet, øst for Gamhaugen, øst for Arstadvatnet (Alm 1991), nordsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 10.8.2008, not.), sørsida av Store Sandvatnet, nordvestsida av Ruffen, sørvest for Nedre Krokvatnet (Å.B. Breivik 2007-2008, not.). Arten vokser i fjellenger, fjellbjørkeskog, strender og vierkjerr.

Sølvbunke (*Deschampsia cespitosa* ssp. *cespitosa*) vokser i fuktige enger, snøleier, vierkjerr, og myrkanter. Arten er kjent fra strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), ved Sundvatnet, på nordvestsida av Lagovatnet, sørsida av Seglvatnet, ved Gamhaugen, ved Karstvatnan, rett nord for Arstadvatnet (Alm 1991), nordvestsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 9.8.2008, not.).

Fjellbunke (*Deschampsia alpina*) vokser i våte snøleier, elvebredder, grusøyrer og grunne fjellmyrer. Arten er funnet på 16 lokaliteter; strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), sør for Urdfjellet, ved høyde 723 øst for Láhko, sørsida av Ruffen, sørvest for Konradvatnet (Å.B. Breivik 2002-2008, **TROM** & not.), ved Namnlausvatnet tre steder, nordvestsida av Store Sandvatnet, nord for Fiskvasskardet, sørvest for Lille Storglomvatnet, Skavldalen

tre steder (T. Skoglund 2005-2014, not. & **TROM**), sør for Arstadvassryggen (M. Stensland 17.7.2011, not.).

Smyle (*Avenella flexuosa*) er ifølge Artskart observert på om lag tretti lokaliteter. Alm (1991) registrerte arten i 40 av 41 kilometer-ruter i sitt kartleggingsområde, hvor den i alle ruter ble vurdert som vanlig til svært vanlig. Smyle vokser i fjellbjørkeskoger, lyngrabber, engsnøleier og høgstaudelieier.

Svartaks (*Trisetum spicatum*) er ifølge Artskart observert på et trettitalls lokaliteter. Alm (1991) noterte den fra 12 av 41 kilometerruter i undersøkelsesområdet. I en av rutene ble arten vurdert som vanlig, mens det i øvrige ble observert enkelte og spredte funn. Svartaks vokser i reinroseheier, tidlige snøleier, bekkekanter og berghyller.

Hengeaks (*Melica nutans*) vokser i høgstaudelieier, reinrosebakker, rasmarker og berghyller, gjerne på sørvendte plasser. Arten er registrert på åtte steder i nasjonalparken; Ruffen (O. Gjærevoll 1.8.1949, **TRH**), Konradvatnet, Forsvatnet, Seglvatnet, øst for Gamhaugen Alm (1991), nord for Svalvasselva, nordsida av Namnlausvatnet, nordsida av Fellvatnet (T. Skoglund 1998-2015, not.).

Seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*) vokser i høgstaudeenger, tidlige snøleier, raskråninger og reinroseheier. Alm (1991) gjorde ett enkeltfunn på vestsida av Fiskvatnet og to funn på nordsida av Seglvatnet.

Jervrapp (*Poa arctica*) vokser i hei og tidlige snøleier og er samlet inn to steder helt nord i nasjonalparken; Urdfjellet på topplatået 1040 m o.h. (Å.B. Breivik 14.8.2004, **TROM**) og Sokumtinden (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**).

Fjellrapp (*Poa alpina*) vokser i reinroseheier, lesider, snøleier, overrislingsmark og berghyller. Arten er ifølge Artskart observert om lag tretti steder i fjellområdet. Alm (1991) observerte arten i 37 av 41 kilometerruter i under-

søkelsesområdet, der den i de fleste ble vurdert som vanlig. Arten skiller i to varieteter; frøfjellrapp (*P. a. var. alpina*) og knoppfjellrapp (*P. a. var. vivipara*), der førstnevnte er den hyppigste i området. Alm (1991) gjorde mange spredte funn av knoppfjellrapp, og i et område på vestsida av Fiskvassryggen har han karakterisert den som vanlig.

Mykrapp (*Poa flexuosa*) finnes på topplatåer, vindslitte rabber, rasmark og i blokkmark. Den er kjent fra Nordre Glomvassfjellet, Kjerringa, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, sør for Seglvatnet (O. Gjærevoll 1949, not.), høydedraget sør for Namnlausvatnet (T. Skoglund 13.8.1999, **TROM**).

Blårapp (*Poa glauca*) opptrer på berghyller, svaberg, tørre rabber og rasmarker. Den er kjent fra høydedraget («høyde 740») vest for Svalvatnet (O. Gjærevoll 31.7.1949, **TRH**), nordsida av Storglomvatnet (E.I. Aune & O. Kjærem 23.8.1976, not.), på oppstuet kalkflis under flåget på nordsida av Seglvatnet (T. Alm 4.7.1984, **TROM**), sørsida av Ruffen (Å.B. Breivik & H. Berg 8.8.2008, not.).

Lundrapp (*Poa nemoralis*) vokser i høgstau-deenger, sørberg og rasmarker og er funnet sørsørvest av Gamhaugen på hyller under vestvendte kalkberg 660 m o.h. (T. Alm 20.8.1984, **TROM**) og nord for Fellvatnet i sørvendt kalkberg i åpen fjellbjørkeskog (T. Skoglund 26.8.2015, not.).

Tunrapp (*Poa annua*) er observert på nordsida av Fellvatnet i sti (T. Skoglund 26.8.2015, not.).

Snøgras (*Phippisia algida*) står på den norske rødlista i kategorien VU - sårbar (Henriksen & Hilmo 2015). Den vokser i baserike, våte snøleier og er bare kjent fra en lokalitet i nasjonalparken; sørskråninga av Urdfjellet om lag 900 m o.h. (Å.B. Breivik 6.8.2002, **TROM**). Snøgras er en bisentrisk art, der utbredelsen i Nordland har et tyngdepunkt lenger øst, på Saltfjellet og i de grensenære fjellene mot

Sverige. Forekomsten i Láhko kan i så måte regnes som en vestlig utpost.

Figur 14. Snøgras (*Phippisia algida*). Foto © Trond Skoglund.

Rødsvingel (*Festuca rubra*) vokser i myr, på berghyller, rabber, fjellbjørkekratt og snøleier. Ifølge Artskart er den funnet på om lag 20 lokaliteter. Alm (1991) fant arten i 23 av 41 ruter i sitt undersøkelsesområde. I seks av rutene var arten vanlig. Arten skiller i flere underarter, der to kan være aktuelle i fjellområdet; markrødsvingel (ssp. *rubra*) og fjellrødsvingel (ssp. *richardsonii*), men ingen belagte funn i området er bestemt til underartsnivå.

Sauesvingel (*Festuca ovina*) er registrert noen få steder; strekningen Sokumvatnet- Sokumtindens vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), høydedraget sør for Namnlausvatnet (T. Skoglund 10.9.2005, not.), sørvestskråninga av Sokumtinden ca. 1000 m o.h. i skrent på marmor (Å.B. Breivik & J. Breivik 30.7.2007, **TROM**), Fjellvåkryggen (M. Stensland 16.8.2015, not.). Planten finnes på tørre rabber, heier og svaberg.

Geitsvingel (*Festuca vivipara*) opptrer på rabber, engsnøleier og berg. Artskart oppgir et tjuetalls observasjoner i fjellområdet. Alm (1991) noterte arten i 34 av 41 ruter i kartleggingsområdet. I 15 av disse var geitsvingel vanlig.

Finnskjegg (*Nardus stricta*) vokser i tørre enger, bekkefar, fjellbjørkeskog og rabber.

Den er ifølge Artskart observert et tjuetalls steder i fjellområdet. Alm (1991) registrerte finnskjegg i 7 av 41 ruter, der den alle steder var vanlig til svært vanlig.

Hundekveke (*Elymus caninus*) vokser i frodige høgstaudeliet, sørberg og rasmark og er observert strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), vest for Rosenvatnet, i dalen nord for Forsvatnet, sørsørvest av Gamhauget og vestsida av Fjellvåkryggen (T. Alm 17-21.8.1984, **TROM**; Alm 1991).

Fjellkveke (*Elymus alaskanus*) opptrer på kalkgrunn i sørvendte berg, reinrosrabber og forvitningsgrus. Den er funnet på høydedraget vest for Svalvatnet, Ruffen, høyde 839 nord for Lille Storglomvatnet, Kjerringa nord for Storglomvatnet (O. Gjærevoll 1949, not. & **TRH**), strekningen Sokumvatnet-Sandvatnet-Sokumtinden (H. Anderssen 10.8.1974, not.), Kvitsteindalen (L. Dalen 30.7.2008, not.), høyde 717 nordøst for Øvre Navervatnet to steder, nordøstsida av Namnlausvatnet (T. Skoglund 5.8.2006 & 4.8.2008, **TROM**), øst for Elineelva (M. Stensland 16.8.2015, not.).

Nye artsfunn i perioden 2000-2015

Siden artikkelen om karplanter på Glomfjellet ble publisert (Skoglund 1999a), er det i årene 2000-2015 funnet 21 nye plantearter i fjellområdet innenfor grensene til Láhko nasjonalpark:

1. Dverglodnebregne (*Woodsia glabella*)
2. Grannarve (*Minuartia stricta*)
3. Småvassoleie (*Ranunculus trichophyllus*)
4. Dvergvassoleie (*Ranunculus confervoides*)
5. Polarkarse (*Cardamine pratensis* ssp. *angustifolia*)
6. Snømare (*Potentilla nivea*)
7. Småblærerot (*Utricularia minor*)
8. Svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*)
9. Mørkfjellsvever (*Hieracium nigrescens*)
10. Fjæresauløk (*Triglochin maritima*)
11. Trådtjønnaks (*Stuckenia filiformis*)

12. Ryllsiv (*Juncus articulatus*)
13. Vardefrytle (*Luzula confusa*)
14. Grønlandsstarr (*Carex scirpoidea*)
15. Hodestarr (*Carex capitata*)
16. Stjernestarr (*Carex echinata*)
17. Engstarr (*Carex hostiana*)
18. Vierstarr (*Carex xstenolepis*)
19. Jervrapp (*Poa arctica*)
20. Tunrapp (*Poa annua*)
21. Snøgras (*Phippisia algida*)

Rødlistearter

Norsk rødliste for arter 2015 ble lansert 18.11.2015. Rødlista er utarbeidet av Artsdatabanken i samarbeid med fagekspertene og er en oversikt over norske arter som kan ha en risiko for å dø ut. Artene på rødlista kjenetegnes gjerne ved at de minker kraftig i antall eller er fåtallige. I tillegg bidrar ofte reduksjon og fragmentering av leveområder til økt risiko for utdøing. Artene er gruppert og rangert i ulike kategorier. Hver kategori sier noe om hvor høy risiko artene har for å dø ut, hvis de rådende forhold vedvarer (Henriksen & Hilmo 2015).

I Láhko nasjonalpark er det registrert 11 rødlistede karplantearter:

Art	Kategori
Grønlandsstarr (<i>Carex scirpoidea</i>)	VU
Jøkelstarr (<i>Carex rufina</i>)	VU
Snøgras (<i>Phippisia algida</i>)	VU
Kalklok (<i>Cystopteris alpina</i>)	NT
Lapprubloom (<i>Draba lactea</i>)	NT
Bakkesøte (<i>Gentianella campestris</i>)	NT
Grannsildre (<i>Micranthes tenuis</i>)	NT
Smalstarr (<i>Carex parallela</i>)	NT
Snøarve (<i>Cerastium nigrescens</i>)	NT
Svartbakkestjerne (<i>Erigeron humilis</i>)	NT
Issoleie (<i>Ranunculus glacialis</i>)	NT
Rødlistekategorier: CR = Kritisk truet (Critically Endangered), EN = Sterkt truet (Endangered), VU = Sårbar (Vulnerable), NT = Nær truet (Near Threatened)	

Utelatte plantelister og plantefunn

I Artskart finnes registreringsdata fra I. Söderbergs besøk i Sokumområdet i 1931, digitalisert av Naturhistorisk Museum i Oslo. Lokalitetsangivelsen er unøyaktig og registreringene kan like gjerne være gjort utenfor nasjonalparken.

Harald Anderssens planteliste fra 5.8.1973, tatt fra «Sokumvatnets østside til Sandvasselva», er utelatt i denne oversikten. Det er sannsynlig at han har fulgt bredden av Sokumvatnet på denne strekningen, et område som er utenfor nasjonalparken.

Bjørnekam (*Blechnum spicant*) ble ifølge Alm (1991, s. 18) funnet i lia på nordsida av Fellvatnet, men siden det er usikkert om denne forekomsten er innenfor nasjonalparkgrensen, er den utelatt i denne floraoversikten.

Nordlig tinderublom (*Draba cacuminum* ssp. *angusticarpa*) er i henhold til Artskart per november 2015 innsamlet flere steder på Urdfjellet, Sokumtinden, Sandtinden og Harefjellet i fjellmassivet lengst nord i nasjonalparken (Å.B. Breivik 2002-2008, **TROM**; D. Holtan 4.8.2008, **TROM**) og på Ruffen helt vest i nasjonalparken (Å.B. Breivik & H. Berg 8.8.2008, **TROM**). Dette materialet har, sammen med det øvrige beleggsmateriale fra Salten og Nord-Helgeland, nylig vært gjenstand for en revisjon og ombestemt til bergrubloom (*D. norvegica*). I forbindelse med lanseringen av ny rødliste 2015, har Artsdatabanken følgende omtale av nordlig tinderubloom på sin nettside

<http://data.artsdatabanken.no/Rodliste2015/rodliste2015/Norge/101189>:

«Nordlig tinderubloom *Draba cacuminum* ssp. *angusticarpa* vurderes som sterkt truet (EN) fordi den har få og små forekomster innen et lite område, med et lite individtall, og fordi den vil være sterkt følsom for temperaturøkning. Den vokser på mer eller mindre åpen grusmark i høgfjellet, oftest på topp-platåer. Rasen er kjent fra 7-10 forekomster og forekomstgrupper i Nordland fra Oksdtinda-

ne-området i Hattfjelldal, Hemnes og Rana, og dessuten fra 4 forekomster eller grupper rett over på svensk side (Elven & Aarhus 1984, Gjærevoll 1990). Kartet i Artskart per 28.01.2015 er nokså misvisende; materiale fra mer enn 10 andre lokaliteter i Helgeland og Salten er blitt ombestemt nylig (til bergrubloom *D. norvegica*). Alle forekomstene ligger høgt til fjells. De er individfattige, og ingen norske forekomster er sett med mer enn 10 individer. Underarten nordlig tinderubloom er morfologisk noe ulik underarten sørlig tinderubloom (Elven & Aarhus 1984) og geografisk skilt med et gap på ca. 400 km. Brochmann et al. (1992) dokumenterte at arten tinderubloom, slik de hadde analysert den, er polyfyletisk (oppstått flere ganger), men det har vært noe uenighet om alt materiale de analyserte hører til tinderubloom. Arten (med begge rasene) er bare kjent fra Skandinavia og arten og rasene er dermed norske ansvarsplanter.»

Sumphaukeskjegg (*Crepis paludosa*) er observert i en bekkedal på nordsida av Daumannsdalen, noen titalls meter vest for nasjonalparken (Å.B. Breivik 10.8.2008, not.). Trolig finnes den også innenfor nasjonalparkgrensen i dette området, men det gjenstår å få dokumentert.

Hårsveve (*Pilosella officinarum*) er samlet inn av Olav Gjærevoll 1.8.1949 (TRH) på sørsida av Ruffen og artsbestemt av Arne Garthe 11.6.1998. Bare noen få funnsteder av hårsveve er kjent i kyst- og fjordstrøk i Nordland. Ingen andre funn er gjort i fjellet. Belegget i TRH bør kontrolleres før arten eventuelt tas med i floraoversikten for Láhko nasjonalpark.

Nebbstarr (*Carex lepidocarpa*) er notert på tre lokaliteter i nasjonalparken; strekningen Sokumvatnet – Sokumfjellets vestsida (H. Anderssen 10.8.1974, not.), Seglfjellet om lag 540 m o.h. og Fjellvåkryggen om lag 600 m o.h. (P.G. Larsen & D. Holtan 6.8.2008, not.). Ingen av funnstedene er dokumentert med belegg. Nebbstarr er en rikmyrart, som hovedsaklig opptrer i lavlandet, og det kan stilles spørsmål ved de tre forekomstene i Láhko.

Ifølge Artskart er det ikke dokumenterte funn av nebbstarr over skoggrensa i Nordland. Elven (2005) oppgir høyeste kjente forekomst til 470 m o.h. i Tydal i Sør-Trøndelag.

Snipestarr (*Carex rariflora*) ble samlet inn av Johannes Reiersen ved Nedre Navervatnet (2.8.1949, TRH), men det er uvisst om funnet er gjort i nasjonalparken. Nasjonalparkgrensen går 150-200 meter øst for vatnet.

Polarflokken publiserte i 1997 et funn av **høyfjellsklokke (*Campanula uniflora*)** i fjellområdet (Alm & Often 1997). Funnet er utelatt fra denne sammenstillingen siden det ikke kan etterprøves hverken gjennom herbariebelegg eller fotografi, og særlig med tanke på at arten i saltenområdet tidligere ikke er registrert på vestsida av Saltdalen (Gjærevoll 1990).

Takk

Takk til Åse Bøilestad Breivik som har lest gjennom artikkelen og kommet med mange nyttige innspill og kommentarer.

Litteratur

Alm, T. 1991. Flora og vegetasjon i den øvre del av Sundsfjordvassdraget i Gildeskål og ved Arstadvatn i Beiarn, Nordland. TROMURA, Naturvitenskap nr. 67. 71 s. Tromsø.

Alm, T. & Often, A. 1997. Funn av planter med avvikende blomsterfarge i Nord-Norge 1997. Polarflokken 21 (2): 269-271. Tromsø.

Aune, B. 1993. Temperaturnormaler, normalperiode 1961-1990. DNMI, klimaavdelingen, Oslo. 63 s.

Aune, E.I. & Kjærem, O. 1978. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. K. Norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1978-5. 86 s. Trondheim.

Aune, E.I. & Nettelbladt, M. 1976. Botaniske undersøkingar - Sundsfjordvassdraget. Rap-

port fra befarings 1976. Upublisert. 4 s. + 1 pl. Trondheim.

Dalen, L. 2005. Nytt funn av grønlandsstorr *Carex scirpoidea* i Nordland fylke. Blyttia 63 (3): 124-125.

Elven, R. 1994. Johannes Lid & Dagny Tande Lid: Norsk flora. 6. utgave. Det norske Samlaget. Oslo. 1014 s.

Elven, R. 2005. Johannes Lid & Dagny Tande Lid: Norsk flora. 7. utgave. Det norske Samlaget. Oslo. 1230 s.

Elven, R., Fremstad, E. & Pedersen, O. 2013. Distribution maps of norwegian vascular plants. IV The eastern and northeastern elements. Akademika Publishing, Trondheim. 488 s.

Finnesand, S. & Lauritzen, S.-E. 1995. Karstformer i Glomfjellområdet. Interrimrapport til Direktoratet for naturforvaltning. Universitetet i Bergen, Geologisk Institutt. 42 s.

Flaat, Å. & Flaot, B. 2014. Láhko nasjonalpark. Glomfjellet – Sundsfjordfjellet – Beiarfjell. Eget forlag. 223 s.

Fylkesmannen i Nordland. 2010. Forslag om vern av Sundsfjordfjellet i kommunene Gildeskål, Meløy og Beiarn i Nordland fylke. Rapport nr. 2010-02. 57 s.

Førland, E. 1993 a. Nedbørnormaler, normalperiode 1961-1990. DNMI, klimaavdelingen, Oslo. 63 s.

Førland, E., DNMI 1993 b. Årsnedbør 1:2 mill. Nasjonalatlas for Norge, kartblad 3.1.1, Statens kartverk.

Gjærevoll, O. 1990. Maps of distribution of Norwegian vascular plants. II. Alpine plants. Tapir, Trondheim. 123 s.

Haugane, E. 1985. Løsmasser og karst i øvre deler av Sundsfjordvassdraget, Gildeskål,

Nordland. TROMURA, Naturvitenskap nr. 44. 74 s. Tromsø.

Henriksen S. & Hilmo O. (red.) 2015. Norsk rødliste for arter 2015. Artsdatabanken, Norge. 193 s.

Holtan, D. & Larsen, P. 2009. Sundsfjordfjellet i Salten. Kartlegging av naturtyper og botanisk artsregistrering. Miljøfaglig Utredning rapport 2009:1. 63 s.

Horn, G. 1947. Karsthuler i Nordland. Norges geologiske undersøkelse nr. 165. 77s + 21 pl.

Lagerberg, T., Holmboe, J. & Nordhagen, R. 1952. Våre ville planter. Bind 2. Tanum forlag.

Langangen, A. & Breivik, Å.B. 2010. Kalksjøene på Sundsfjordfjellet i Gildeskål kommune (Nordland) og vegetasjonen i dem, en undersøkelse gjort i tiden 2007–2009. Blyttia 68: 201-217.

Lauritzen, S.-E. 1990. Storglomvatn damsteder: Lekkasjerisiko og verneverdige karstformer. Fylkesmannen i Nordland, miljøvernvedelingen. Upublisert. 74 s.

Lauritzen, S.-E. 1996. Karst Landforms and Caves of Nordland, North Norway. Guide for Excursion 2. Climate Change; The Karst Record. August 5-16th 1996. Universitetet i Bergen. 160 s.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens karverk, Hønesfoss. 199 s.

Skoglund, T. 1998. Floraen i Meløy - en sammenstilling av kunnskap om karplantefloraen i Meløy kommune i Nordland. Polarflokken 22(2): 165-270. Tromsø.

Skoglund, T. 1999a. Floraen på Glomfjellet i Nordland. Polarflokken 23(2): 165-185.

Skoglund, T. 1999b. Karst og planteliv i Glomfjellet. Meløy kommune. 24 s.

Artsregister – norske navn

AGAVEFAMILIEN	37	Dystarr.....	44
Agnorstarr	41	Einer	18
Aksfrytle	40	Elvesnelle	15
Atlanterhavsløvetenner	37	Engfiol	28
Bakkesoleie	23	Enghumleblom	26
Bakkesøte	32	Engkvein	44
Ballblom	22	Engsnelle	15
Bekkesildre	25	Engstarr	43
Bergfrue	25	Engsyre.....	20
BERGKNAPPFAMILIEN	24	ERTEBLOMSTFAMILIEN	27
Bergrublom	24	Finnmarkssiv	39
Bergskrinneblom	24	FIOLFAMILIEN	28
Bergstarr.....	41	Fjellarve.....	21
Bergveronika	32	Fjellarve x snøarve	21
Bjørk	20	Fjellbakkestjerne.....	35
BJØRKEFAMILIEN	20	Fjellbjørk	20
Bjørnebrodd	37	Fjellbleikvier	18
BJØRNEBRODDFAMILIEN	37	Fjellblåklokke	34
Blankstarr	44	Fjellbunke.....	45
Bleikmyrklegg.....	33	Fjellburkne	16
Bleikvier.....	18	Fjelleiner	18
Blokkebær	31	Fjellfiol.....	28
BLÆREROTFAMILIEN	34	Fjellforglemmegei	32
Blå tyrihjem	22	Fjellfrøstjerne.....	22
Blåbær	31	Fjellføllblom	36
Blåklokke	34	Fjellgulaks.....	44
Blålyng.....	30	Fjellgullris	35
Blåmjelt	28	Fjellhvitkurle	38
Blårapp	46	Fjelljamne.....	14
Blåtopp.....	44	Fjelljåblom.....	24
Brearve	21	Fjellkall	33
Brennesle	20	Fjellkattefot.....	35
Brudespore.....	38	Fjellkrekling.....	31
Buefrytle.....	40	Fjellkråkefot	14
Bukkeblad.....	32	Fjellkurle.....	38
BUKKEBLADFAMILIEN	32	Fjellkvann	30
Duskmyrull	40	Fjellkvein	44
Dvergbjørk.....	20	Fjellkveke	47
Dvergbjørk x bjørk.....	20	Fjell-lodnebregne	16
Dverggråurt	35	Fjell-lok.....	17
Dvergjamne	14	Fjellmarikåpe.....	27
DVERGJAMNEFAMILIEN	14	Fjellmarinøkkel.....	16
Dverglodnebregne	16	Fjellpestrot	36
Dvergmjølke	29	Fjellpyrd	31
Dvergsnelle.....	15	FJELLPRYDFAMILIEN.....	31
Dvergssoleie.....	23	Fjellrapp	45
Dvergvassoleie	23	Fjellrundbelg	27

Fjellskrinneblom.....	24	Hvitmaure	32
Fjellsmelle	22	Hvitmjølke.....	29
Fjellsnelle.....	15	Høyfjellskarse.....	23
Fjellsoleie	23	Høymol.....	20
Fjellstarr	43	Hårstarr	44
Fjellsvever	37	Issoleie	22
Fjellsyre	20	Jervrapp	45
Fjelltettegras	34	Jøkelsmåarve	21
Fjelltimotei	44	Jøkelstarr.....	42
Fjelltistel.....	36	Jåblom.....	24
Fjelltjæreblom.....	22	JÅBLOMFAMILIEN	24
Fjellveronika.....	32	Kalkklok.....	17
Fjelløvetann.....	36	Kattefot.....	35
Fjelløyentrøst	33	Kildemarikåpe	27
Fjæresauløk.....	37	KLOKKEFAMILIEN	34
Flaskestarr.....	44	Knoppfjellrapp	46
Flekkmarihand.....	38	Knoppsildre	25
Flekkmure.....	26	Kongsspir.....	33
Frynsestarr	43	Korallrot	39
Frøfjellrapp.....	46	KORGPLANTEFAMILIEN.....	35
Fugletelg.....	17	KORNELLFAMILIEN	29
Føllblom	36	Kornstarr	43
Geitrams.....	29	Kornstarr x slirestarr	43
Geitsvingel.....	46	KORSBLOMSTFAMILIEN	23
Grannarve	21	Kranskonvall.....	37
Grannsildre.....	25	KRÅKEFOTFAMILIEN.....	14
GRASFAMILIEN	44	Lapprublom.....	24
Greplyng.....	30	Lappvier.....	18
Grønlandsstarr	41	Lappvier x grønnvier	19
Grønnburkne.....	16	Lappøyentrøst.....	33
Grønnekurle	38	LEPPEBLOMSTFAMILIEN	32
Grønnvier	18	Lifiol.....	28
Grå fjellarve.....	21	Lodnerublom.....	24
Gråstarr	42	Lundrapp.....	46
Gullris	35	Lusegras	14
Gulsildre	25	LYNGFAMILIEN	30
Gulstarr	43	Marigras.....	44
Harerug	20	Marinøkkel	15
Hengeaks.....	45	MASKEBLOMSTFAMILIEN	32
Hengeving	18	Matsyre	20
HENGEVINGFAMILIEN	18	MAUREFAMILIEN	32
Hestehov	36	Mjødurt.....	25
Hestespreng	16	MJØLKEFAMILIEN.....	29
HESTESPRENGFAMILIEN	16	Molte.....	26
Hodestarr	41	Moselyng.....	30
Hundekjeks.....	30	Musøre	19
Hundekveke	47	Mykrapp.....	46
Hvitbladtistel.....	36	Myrfiol.....	28
Hvitlyng	30	Myrfrytle	40

Myrhatt	26	Rødsvingel	46
Myrmjølke	29	Røsslyng	30
Myrsauløk	37	Sauesvingel	46
Myrsnelle	15	Sauetelg	17
Myrtevier	18	SAULØKFAMILIEN	37
Myrvier	19	Seterfrytle	40
Myrvier x grønnvier	19	Setergråurt	35
Myrvier x myrtevier	19	Setermjelt	27
Myrvier x svartvier	19	Setermjølke	29
Myskegras	44	Seterrapp	45
Mørkfjellsvever	37	Setersmåarve	21
NELLIKFAMILIEN	21	Seterstarr	42
NESLEFAMILIEN	20	Setersyre	20
Nordlandsstarr	43	SILDREFAMILIEN	24
Norsk vintergrønn	30	SIVFAMILIEN	39
Nyremarikåpe	27	Skavgras	15
NØKLEBLOMFAMILIEN	31	Skjeggstarr	41
ORKIDÉFAMILIEN	38	SKJERMLANTEFAMILIEN	30
Ormetelg	17	Skjørlok	16
ORMETUNGEFAMILIEN	15	Skogarve	22
Perlevintergrønn	30	Skogburkne	16
Polarkarse	23	Skogmarihand	38
Polarsnelle	15	Skogrørkvein	45
Polarvier	19	Skogsiv	39
Rabbesiv	39	Skogsnelle	15
Rabbestarr	43	Skogstjerne	31
Rabbesyre	20	Skogstjerneblom	21
Rabbetust	40	Skogstorkenebb	28
Reinfrytle	39	Skogsvever	37
Reinmjelt	28	Skredarve	21
Reinrose	26	Skrubbær	29
Rogn	27	Skåresildre	25
Rome	37	SLIREKNEFAMILIEN	20
ROMEFAMILIEN	37	Slirestarr	43
ROSEFAMILIEN	25	Sløke	30
Rosekarse	23	Slåttestarr	43
Rosenrot	24	Smalsoldogg	24
RUBLADFAMILIEN	32	Smalstarr	42
Rundbelg	27	Smyle	45
Rundsoldogg	24	Småbjørneskjegg	40
Russevier	19	Småblærerot	34
Ryllik	36	SMÅBURKNEFAMILIEN	16
Ryllsiv	39	Småengkall	33
Rynkevier	19	Småmarimjelle	33
Rypebær	30	Smårørkvein	45
Rypestarr	42	Småsivaks	40
Rød jonsokblom	22	Småsmelle	21
Rødflangre	38	Småstarr	42
Rødsildre	25	Småtveblad	39

Småvassoleie	23	Svartstarr.....	43
Småvier.....	18	Svarttopp	34
SNELLEFAMILIEN	14	Svartvier	18
SNYLTEROTFAMILIEN	33	SYPRESSFAMILIEN	18
Snøarve	21	Særbustarr	41
Snøbakkestjerne.....	35	Sølvbunke.....	45
Snøgras.....	46	Sølvvier.....	19
Snømure.....	26	SØTEROTFAMILIEN	31
Snømyrull	40	Taggbregne	17
Snøsildre.....	24	Taggløvetenner	37
Snøsøte.....	31	Teiebær	27
Snøveronika	32	Tepperot	26
SOLDOGGFAMILIEN	24	Tettegras	34
SOLEIEFAMILIEN.....	22	Tiriltunge.....	27
Sotstarr.....	43	TJØNNAKSFAMILIEN	37
STARRFAMILIEN	40	Torvmyrull.....	40
Stivstarr	42	Tranestarr	43
Stivstarr x småstarr	42	Trefingerurt.....	26
Stjernesildre	25	Trillingsiv	39
Stjernestarr	42	Trådsiv.....	39
Stolpestarr.....	43	Tuearve	21
Stor åkersnelle	15	Tuesildre	25
STORBURKNEFAMILIEN.....	16	Tunrapp.....	46
STORKENEBBFAMILIEN	28	Turt.....	36
Storklokke	34	Tvillingsiv.....	39
Stormarimjelle.....	33	Tyttebær	31
STORTELGFAMILIEN	17	Ullarve.....	21
Storvier x myrtevier	19	Ullvier	18
Stri kråkefot.....	14	Vardefrytle	40
Svartaks	45	VIERFAMILIEN	18
Svartbakkestjerne	35	Vierstarr	44
Svartbakkestjerne x snøbakkestjerne	35	Åkersnelle	14